

Diplomní projekt

Blatná - život s vodou

I. díl_Analytická část

Bc. Sára Ředinová

Diplomní projekt

Blatná - život s vodou

I. díl_Analytická část

Vypracovala

Bc. Sára Ředinová

Vedoucí práce

doc. Ing. Klára Salzmann, Ph.D.

Ing. Zuzana Bečvářová

Ing. arch. Tomáš Pozdech

ČVUT Fakulta architektury

Ústav krajinářské architektury

Ateliér Salzmann + Bečvářová + Pozdech

2023/2024

Obsah

Řešené území

Řešené území	8
Širší vztahy	9
Historie	12
Historické mapování	14

Přírodní podmínky

Horninové prostředí a geologie	18
Radon	19
Ovzduší	19
Potenciálně přirozená vegetace	20
Morfologie	21
Hydrogeologie	22
Povodně a záplavová území	22
Vodní režim	24
Historie x dnes	26
Fotodokumentace	28
Zemědělský půdní fond + Lesní porost	30
Odtokové linie zemědělské půdy	32
Ochrana přírody a krajiny	34

Člověk a sídlo

Zástavba	38
Sídelní zeleň	40
Plochy zeleně	42
Stromořadí	44
Prostupnost	45

Závěr

_Řešené území

Řešené území

Na diplomovou práci bylo vybráno katastrální území Blatné. K tomuto místu mám velmi blízko, je to město odkud pocházím. Blatná je území s krásnou přírodou, vodnou na rekreaci a sportování. Blatná je město v okrese Strakonice v severozápadní části Jihočeského kraje. Svě jméno získala od blat, mezi nimiž byla založena. Město je obklopeno pahorky, které na severu přecházejí v lesní masiv Brd. Soutokem Smolíveckého a Závašinského potoka zde začíná řeka Lomnice. Žije zde přibližně 6 600 obyvatel. Historické jádro města je městskou památkovou zónou.

Město Blatná se skládá z devíti částí na osmi katastrálních územích. Pro zpracování diplomové práce jsem si vybrala pouze jednu část, a to katastrální území obce Blatná.

- Blatenka
- **Blatná**
- Čekanice
- Drahenický Málkov
- Hněvkov
- Jindřichovice
- Milčice
- Řečice
- Skaličany

ŠIRŠÍ VZTAHY

Řešené území se nachází v mikroregionu Blatensko. Patří sem 32 obcí. Mikroregion prochází hlavní silnicí E49, která vede z Českých Budějovic až do Plzně, krajinou také prochází železniční trať Blatná - Nepomuk a Blatná - Strakonice. Prostupnost krajiny je v okolí Blatenska dobrá. Najdeme zde několik turistických tras a cyklotras. Správním obvodem ORP Blatná prochází 4 základní turistické trasy. Jedná se o trasu červenou, zelenou, modrou a žlutou (značení Klub českých turistů). Mimo tyto trasy lze rovněž registrovat 3 naučené stezky (NS Okolím Lnář, NS Bělčickem, NS Okolím Kadovského viklanu) a jednu hipostezku ve východní části území procházející severo-jihním směrem. Blatenskem prochází stará historická stezka (Vintířova stezka – stará obchodní stezka spojující Bavorsko s Prahou). Naučné stezky jsou výhradně situovány v severní a západní části území. Síť cyklotras na Blatensku je dostatečná s výjimkou deficitu v západní části území (oblast Kadovska v okolí Velké Kuše), kterým žádná cyklotrasa neprobíhá. Problém v případném vymezení může způsobovat špatná prostupnost území (řada lesních komplexů a vodních útvarů). Doporučení trasovat cyklotrasu na kadov.

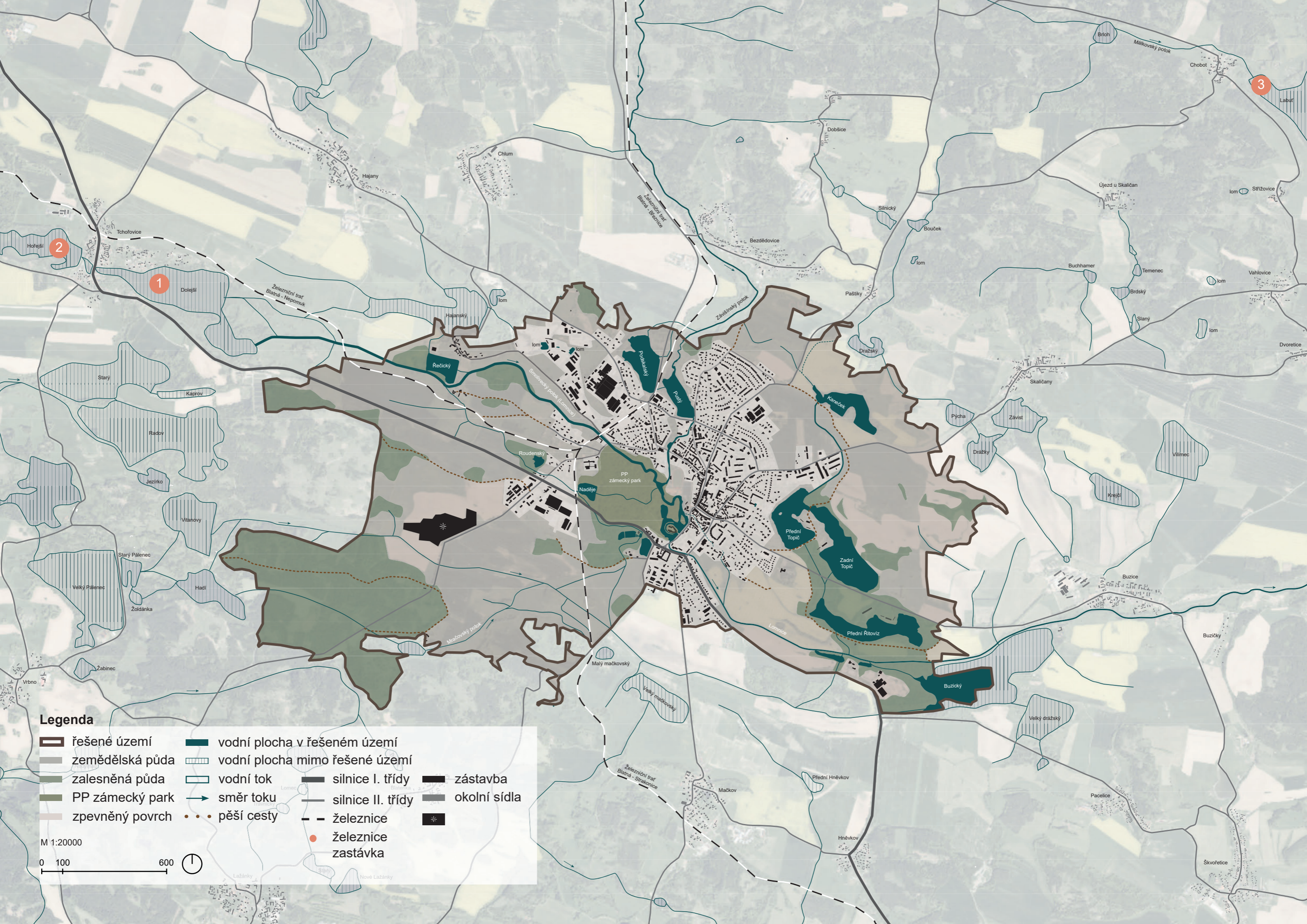
Krajina je poměrně členitá. Nalezneme zde velké bloky orné půdy, ale také remízky, lesy. Příroda a krajina na Blatensku je výrazně ovlivněna a přeměněna intenzivním hospodařením. Malá geologická různorodost způsobuje poměrnou chudost na vzácné či pozoruhodné druhy věteny. Významný vliv na místní floru mělo používání umělých hnojiv, intenzifikace rybníčního hospodářství, vápnění rybníků a různé zemědělské úpravy. Na území se nenachází žádné velkoplošně chráněné území ani chráněné krajinné oblasti. Nachází se zde ale několik maloplošně chráněných území,

také na Blatensku nalezneme několik významných lokalit Natura 2000. Mezi chráněné území patří např. PP Nový rybník u Lnář (1) – předmětem ochrany této přírodní památky je kolonie racka chechtavého na ostrůvku v rybníce a PR Hořejší rybník (2) – předmětem ochrany této rezervace je silně zarostlý rybník s loukami, podmáčenými olšinami a smíšeným lesem s bohatou květenou. Kolem Blatné se nachází i několik památných stromů.

Blatná, krajina rybníků. Okolo řešeného území se nachází nespočet rybníků, většina byla vystavena v 15. a 16. století. Mezi nejznámější rybníky patří Labuť(3). Labuť je největším rybníkem lnářsko - blatenské oblasti. Nachází se asi 5 km na severovýchod od Blatné, v těsném sousedství s obcí Myštice. U severozápadního břehu se nachází obec Chobot. Vodní plocha má rozlohu 108,5 ha, délku 2600 m a šířku asi 450 m. Leží v nadmořské výšce 450 m. Další známý je rybník Velká Kuš, která má výměru 52,39 ha. Rybník byl vybudován v 16. st. Václavem Zmrzlíkem ze Svojšína. Dominantu hráze tvoří obrovské duby, borovice a ostrov. Územím protéká řeka Lomnice, pramení v Brdech jako Smolívecký potok. Nejprve směřuje jižním až jihovýchodním směrem, protéká obcemi Mladý Smolivec a Lnáře. Pod obcí Tchořovice se její tok pod názvem Jesec obrací na východ a po zhruba 5 kilometrech tímto směrem protéká Blatnou, kde se v zámeckém parku ve vzdutí Zámeckého rybníka stéká se Závašinským potokem. Pod Blatnou již tok označován pouze názvem Lomnice. Protéká Miroticemi a Ostrovcem a nakonec ústí do Otavy v Orlické přehradě.

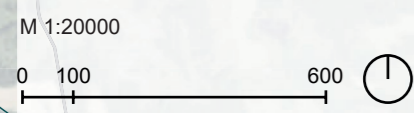
Koeficient ekologické stability je na území SO ORP Blatná poměrně různorodý. Identifikovat lze dvě skupiny obcí. První skupina je tvořena obcemi, pro které je charakteristická intenzivně využívané území, zejména zemědělskou velkovýrobou. Pro tyto obce je charakteristický vysoký podíl zemědělské půdy, která je navíc ohrožena erozí. Nejnižší hodnoty koeficientu ekologické stability lze identifikovat u obcí: Bratronice, Čechelovice, Lom, Škvořetice a Uzenice. Druhou významnější skupinou jsou obce, které jsou charakteristické vcelku vyváženou krajinou, v níž jsou technické objekty relativně v souladu s dochovanými přírodními strukturami, důsledkem je i nižší potřeba energo-materiálových vkladů. To jsou například Bezdědovice a Tchořovice. Blatensko je historicky oblastí zemědělskou, většinu půdy zaujímaly pole, louky pastviny, lesy zaujímaly více než 25 % krajiny a rybníky přibližně 5 %. Zdejší půdy jsou hnědé a kyselé, vyskytují se na zvětralinovém plášti krystalinika a určují ráz celému pokryvu oblasti.

Blatensko i přes svou poměrně vysokou přírodní a kulturní atraktivitu stále zůstává mimo hlavní turistické a rekreační dění na krajské či republikové úrovni. Výrazný podíl na této skutečnosti má vysoká konkurence ostatních jihočeských destinací. Český Krumlov, Šumava. Krajina je ale velmi hojně využívána místními obyvateli, především k rekreaci. Rekreační oblasti spojené se zahrádkářstvím a chatařením jsou situovány zejména ve městě Blatná, chataři se výhradně koncentrují v západní části správního obvodu (okolí obcí Kadov, Lažánky). Malebná krajina s velkým množstvím rybníků jako např. Velká Kuš, Velký Pálenec, Vitanovy, Radov, Hadí a k nim přilehlých lesních komplexů představuje ideální podmínky pro rekreaci spojenou s chatařením.

Legenda

řešené území	vodní plocha v řešeném území	zemědělská půda	vodní plocha mimo řešené území	silnice I. třídy	zástavba
zalesněná půda	vodní tok	PP zámecký park	směr toku	silnice II. třídy	okolní sídla
zpevněný povrch	pěší cesty	zástavba	železnice	železnice zastávka	

Historie

Archeologické nálezy ukazují, že první souvislé osídlení lze nalézt již v době laténské ve 4. století před naším letopočtem a později od 6. století. Město vzniklo na křižovatce cest mezi Pískem, Plzní, Strakonice a Prahou. První písemná zmínka o Blatné pochází z roku 1235, kdy Vyšemír z Blatné vystupoval jako svědek na listině krále Václava I. Už tehdy byla Blatná uvedena jako město, ale údaj není spolehlivý. Později byla jako městečko uvedena až v letech 1489 a 1502.

Historické centrum města tvoří dvě navzájem kolmá ulicová náměstí, která se sbíhají u kostela Nanebevzetí Panny Marie. Někdy v letech 1513–1514 získal Jaroslav Lev z Rožmitálu a na Blatné pro Blatnou hradební právo, ale hradby pravděpodobně nikdy nebyly postaveny. Možná je existence lehčího ohrazení a k obraně města přispívaly rybníky, které ho obklopovaly.

Ve 14. století vlastnili osadu Bavorové ze Strakonice. V 15. století a na počátku 16. století byla Blatná hlavním sídlem pánů z Rožmitálu, ale po smrti Jaroslava Lva z Rožmitálu rod zchudl a Adam Lev z Rožmitálu městečko roku 1541 prodal Adamovi ze Šternberka. V roce 1589 Kryštof Starší z Lobkovic povoluje městečku koupit rybníku Vdoveček a nechává jej zanést do zemských desek jako svobodný.

Roku 1601 byla Blatná císařem Rudolfem II. povýšena na město. Během třicetileté války zažilo město mnoho drancování a požárů města. Často je také navštěvovaly vojenské oddíly obou válčících stran. Důvodem těchto pohrom je umístění Blatné na důležité komunikaci z jižních do západních Čech. Po skončení války zde zůstalo pouze šedesát obydlých domů.

Rozkvět města a řemesel začal v 18. století, kdy majitelé panství, Serenyiové, postavili kostelní věž, špitál, školu a město i okolí vyzdobili barokními plastikami. V roce 1834 propukl v Blatné velký požár, který zničil 118 domů a po kterém Blatná klesla na jedno z nejchudších měst. O dvacet let později bylo známé především svými ševci a zahradníky. Roku 1829 se protrhla hráz rybníku Hodáně. Jeho voda se valila do rybníku Pustého (rybník v řešeném území). 1834 bylo město zničeno velkým požárem, kdy shořela takřka celá starší zástavba. Až na konci 19. století byla na železniční trati Březnice–Strakonice postavena stanice Blatná, která umožnila oživení podnikání. V 19. století došlo k úpadku rybníkářství. Část rybníků se vypustila a na jejich místě vznikly pole nebo pastviny. Až na přelomu 19. a 20. století se k rybníkářství Blatná navrátila. V meziválečném období se Blatná stala známou díky desítkám hektarů polí růží. Pěstoval je Jan Böhm, který za své růže získal na soutěžích nejvyšší ocenění. V roce 1951 byla Blatná ustanovena jako ústředí Západočeského průmyslu kamene, později nazvané Západočeské kamenolomy a štěrkopísky.

V roce 2002 Blatnou postihla ničivá povodeň. V dnešní době se Blatná začíná pomalu navracet k historii, převážně k pěstování růží.

zdroj: <http://www.pohledy-blatna.wz.cz/> (Martin Dolejš)

Historické mapování

1. VOJENSKÉ MAPOVÁNÍ

značuje mapové dílo vzniklé pro vojenské účely, které mělo jako první zachytit podobu celé habsburské monarchie. K mapování docházelo v 60. až 80. letech 18. století, přičemž výsledné mapy jsou přibližně v měřítku 1 : 28 800

Blatná je značena jako malé městečko s vodním zámkem. Začátek zámeckého parku je vykreslen více do francouzského stylu s labyrintem. V dnešní době je park pojat jako anglický park s paloučkem. Naproti zámku jsou už zakresleny sádky na chov ryb, které se dochovaly do dnešní doby. Zástavba města je pouze podél tř. J. P. Koubky a dnešní náměstí Míru. Krajina je vykreslena kopcovitá, v realitě je krajina rovinná s malými terénními modelacemi. Rybníky dříve vypadaly jinak, především Přední a Zadní Topič (1) byl jako jeden velký rybník. Velký rybník Sladovna (2) pod zámeckým parkem tvarově neodpovídá, v dnešní době je rozdělen do několika malých rybníků a sádek. Na severu jsou zakresleny čtyři rybníky, do dnešní doby se dochovaly pouze dva - Pustý (3) a Podskalský (4).

Územím vede už v té době hlavní silnice směr ČB - Plzeň.

2. VOJENSKÉ MAPOVÁNÍ

Druhé vojenské mapování probíhalo v letech 1806 až 1869 na území Rakouského císařství (později Rakouska-Uherska). Mapování bylo zahájeno roku 1806 na základě rozkazu císaře Františka II. Důvodem byla potřeba aktuálnějších map pro vojenské účely, které by nahradily mapy I. vojenského mapování. Měřítko pro mapování bylo zvoleno 1 : 28 800

Město se moc nerozrůstá. Na mapě můžeme vidět rozdělení krajiny na zemědělská pole. Krajina je vykreslena rovinná s malou plochou lesa. Prostupnost krajinou je poměrně hustá. Na rybníku Topič (1) je vidět ostrov, který v pozdější době rybník rozdělí na dva. V krajině začínají být aleje podél hlavních komunikací. Do dnešní doby se dochovalo umístění aleje u silnice směr ČB - Plzeň (2) a u silnice směr Paštiky (3).

3. VOJENSKÉ MAPOVÁNÍ

Třetí vojenské mapování proběhlo na území Rakouska-Uherska v letech 1869 až 1885. Výsledkem jsou tzv. topografické sekce v měřítku 1 : 25 000.

Město se začíná pomalu rozrůstat směrem na Bělčice. Prostupnost a vzhled krajiny zůstává stejný jako za II. vojenského mapování.

STABILNÍ KATASTR

byl soubor údajů o veškerém půdním fondu v předlitavské části Rakouského císařství. Pořízen byl v první polovině 19. století.

Stabilní katastr vykresluje členění krajiny na jednotlivé úseky. Severní část území je spíše zemědělská, nacházely se zde převážně pole a rybníky - to zůstalo do dnešní doby. Jižní a východní strana je více zamokřená, protéká zde řeka Lomnice, která má kolem sebe zelený pás vegetace. Uspořádání zámeckého parku už více odpovídá anglickému stylu, který bych dochoval. Rybník Sladovna je zmenšený a vedle něho vznikají sádky. Rybník Topič získává přístupný ostrov se sýpkou, stále ale není rozdělen hrází na dva rybníky. Krajina je hustě protkaná cestami, uspořádání malých luk a polí muselo být dobře dostupné. Na vinici stále zůstávají čtyři rybníky, později ve 20. století se dva z nich vysuší a území se začne zastavovat. Alej se z přechozích let se dochovala pouze jedna podél hlavní komunikace směr ČB - Plzeň.

_Přírodní podmínky

Horninové prostředí a geologie

Blatensko lze zařadit do základní geologické jednotky Český masív, který byl vytvořen Kadomskou orogenezí (před 660 – 550 mil. let) a dále přetvořen Variskou orogenezí (před 400 – 330 mil. let). Český masív je tvořen blokovou stavbou. Vývoj Českého masívu probíhal ve dvou etapách. V první etapě předplatformní vznikla moldanubická oblast (tvořící jižní a jihovýchodní část Českého masívu), která je tvořena převážně silně metamorfovanými krystalinickými komplexy proniknutými tělesy granitoidních hornin, které vznikly během Variského vrásnění či kolize. Součástí moldanubické oblasti je i Středočeský pluton, třetí největší těleso této oblasti, které zasahuje svou jižní částí do oblasti Blatenského regionu.

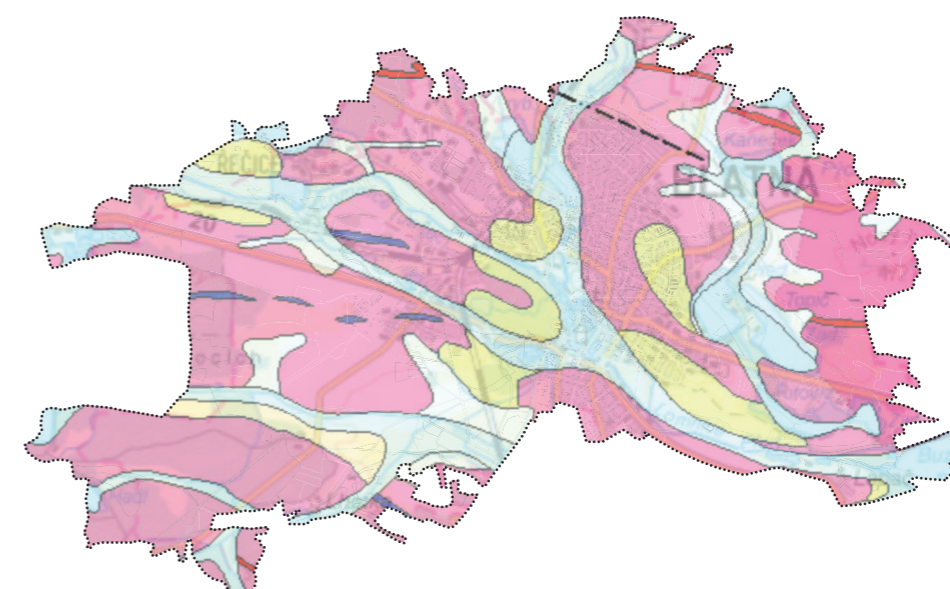
Středočeský pluton je těleso tvořené vyvřelými horninami, nejčastěji granity (žuly). Proto je skalní podklad nejčastěji budovaný biotitickým až amfibolicko-biotitickým granodioritem (varianta blatenského typu), který je hojně proniknut žilnými horninami. Skalní podklad pokrývá zvětralinový plášť, písčité a hlinitopísčité eluvium s úlomky hornin. Zvětralinový plášť jsou překryty vrstvou kvartérních uloženin, jejichž mocnost závisí na geomorfologii. Kvartérní pokryv je v zájmovém území a jeho širším okolí tvořen převážně deluviálními a deluviofluviálními písčito-hlinitými sedimenty o mocnosti převážně 1 – 2 m, v závislosti na morfologii terénu. V okolí potoků a vodních nádrží se vyskytují písčito-jílovité a jílovito-písčité aluviální náplavy. Tyto horniny jsou mladšího typu a jsou souběžné s výstupem původně hluboce uložených hornin moldanubika. Díky tomu mají také horniny v této oblasti větší odolnost vůči erozním vlivům a krajina je tak zachována její ráz. Dle geomorfologického členění Blatensko náleží do Blatenské pahorkatiny, což je geomorfologický celek nacházející se v jihozápadní části Středočeské pahorkatiny, která se rozkládá na pomezí středních, západních a jižních Čech.

Charakteristické typy pro krajinný ráz Blatenska

- náhorní plošina svažující se jihovýchodním směrem, dosahuje nadmořské výšky 430 – 660 m, přesto jsou zřejmé malé výškové rozdíly (na severu zasahují do území Brdy, na jihu zabíhají poslední výběžky Šumavy)
- mírně zvlněný povrch s mozaikovitým rázem krajiny
- horniny středočeského plutonu se těží nebo těžily v některých lomech jako stavební a dekorační kámen, nebo jako zdroj drceného kameniva, proto jsou pro Blatensko charakteristické rovněž lomy, které jsou v některých případech zatopené
- místy lze identifikovat mělké terénní deprese

Území Blatenska není bohaté na nerostné suroviny. Na jeho území se nachází především stavební suroviny – stavební kámen či kámen pro hrubou a ušlechtilou kamenickou výrobu což je podmíněno zejména geologickým vývojem této oblasti.

Geologická mapa k.ú. Blatná

Legenda

6	hlína, písek, štěrk
7	sediment smíšený
12	písčité sediment
20	hlína, písek
1719	porfyr granitový
1728	porfyr monzonitový
1773	granodiorit
1775	granodiorit

Ovzduší

Jako kvalitu vnějšího ovzduší označujeme úroveň znečištění vnějšího ovzduší, která může svými účinky ovlivňovat lidské zdraví, vegetaci, celé ekosystémy i materiály. Tato úroveň znečištění vnějšího ovzduší je způsobena vypouštěním znečišťujících látek z různých zdrojů v důsledku lidské činnosti. Ovzduší na území Blatna je možné označit za „mírně znečištěné“. Dle dělení České republiky na území se zhoršenou kvalitou ovzduší vzhledem k limitům pro ochranu zdraví je oblast města Blatná zařazena mezi „území s nepřekročenou limitní hodnotou a mezí tolerance“.

Radon

Radon je přírodní radioaktivní plyn, který vzniká v geologickém podloží a je součástí přírodního prostředí. U staveb, které nejsou kvalitně izolovány od země, může být v důsledku rozdílu teplot a tlaků v domě a v podloží radon nasáván do vnitřního ovzduší, kde se při nedostatečném větrání koncentruje a představuje tak riziko pro lidské zdraví. Ochrana před radonem je založena na znalosti rizika jeho pronikání do stavby a na aplikaci ověřených stavebních postupů.

Potenciálně přirozená vegetace

Potenciálně přirozená vegetace je ekologický koncept, který popisuje sukcesně stabilizovanou vegetaci, která by se vyvinula za konkrétní časový úsek na určitém území, které je definované přesnými ekologickými a klimatickými podmínkami, v případě, že by do vývoje nezasahoval člověk.

Střemchová jasenina

Společenstvo představuje přechodný typ vegetace mezi tvrdými luhy a potočními olšinami. Dominantami stromového patra jsou olše lepkavá nebo jasan ztepilý. Z dalších dřevin se uplatňuje dub letní, ale pouze s malou pokryvností. Keřové patro je silně rozvinuto, hojně jsou zastoupeny brslen evropský a střemcha obecná. Pro bylinné patro jsou charakteristické ostružiník a kopřiva dvoudomá. Společenstvo je vázáno na široké říční nivy planárního až suprakolinního stupně, přibližně do 500 m n. m. Vyskytuje se na jílovitých až jílovitohlinitých bahnitých nivních sedimentech, které představují splachy s velkým podílem organické hmoty. Oproti tvrdým luhům se v tomto společenstvu tak výrazně neprojevuje jarní bylinný aspekt. V porostech se zastoupením jasanu a dubu letního na sušších stanovištích se lesnicky hospodaří. Porosty s dominantní olše lepkavá slouží jako ochrana před vodní erozí a přirozená bariéra před znečištěním toků splachy z okolní krajiny. Společenstvo není ohroženo, naopak se šíří. Z pohledu ochrany druhové diverzity lze považovat za cenné historické lesní celky sloužící dodnes jako bažantnice nebo obory.

Biková/jedlová doubrava

Dominantou stromového patra je dub zimní, dub letní převládá obvykle pouze na menších plochách v kulturních faciích. Na prosvětlenější místa proniká bříza bělokorá a ojediněle jeřáb ptačí. Kulturní příměs tvoří borovice sosna a modřín. Keřové patro je pouze sporadicky vyvinuto, kromě zmlazených dřevin je v něm řídkce roztroušena krušina olšová. Bylinné patro, kromě některých degradačních fází s borůvkou, má nízkou pokryvnost a je zpravidla vyvinuto v řídkých skupinách.

Střemchová jasenina

Biková/ jedlová doubrava

Morfologie

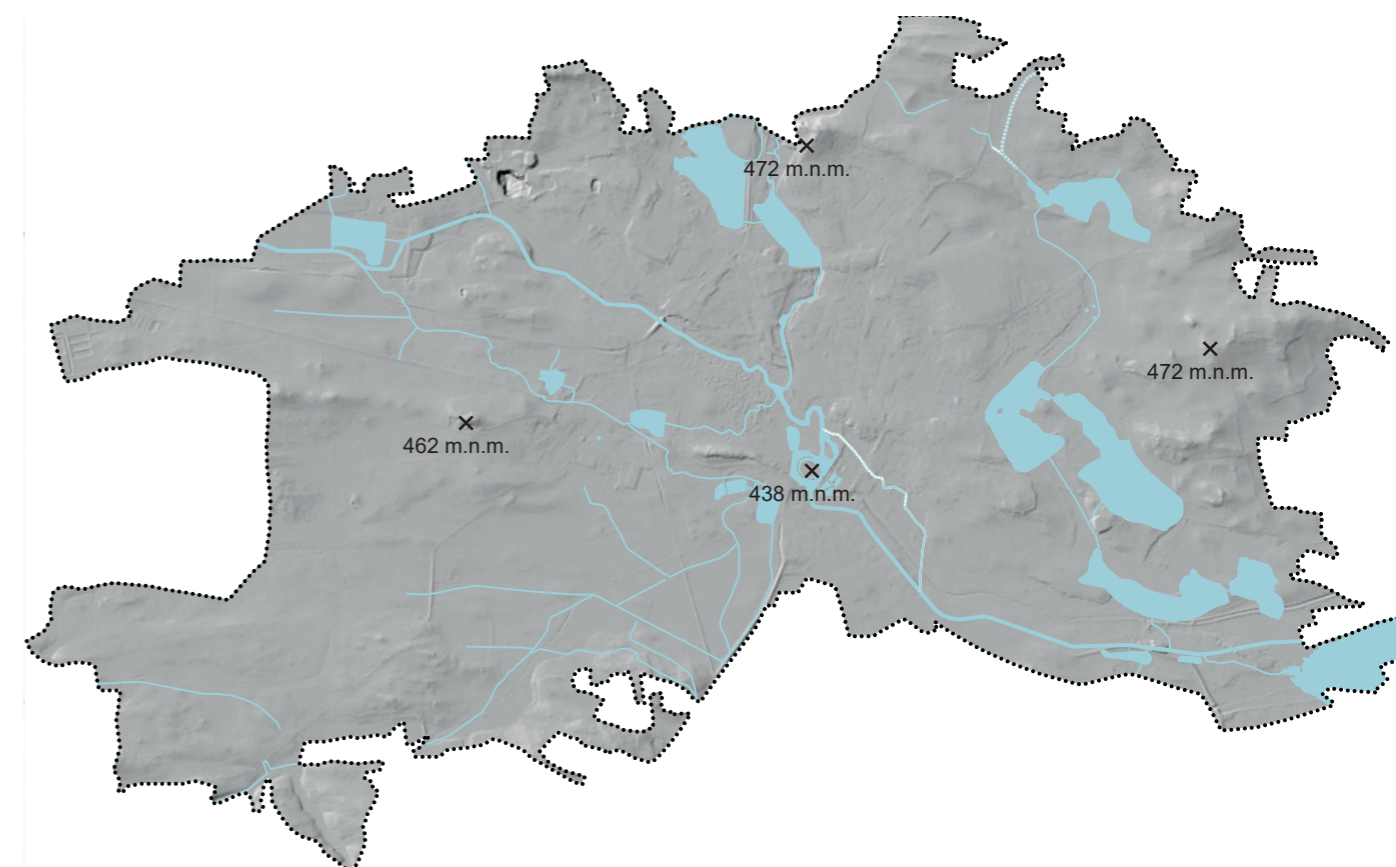
Území je poměrně rovinné, Blatensko se nachází na náhorní plošině svažující se jihovýchodním směrem. Na severu zasahuje do lesního masivu Brdy a na jihu do Šumavy. Nadmořská výška se zde pohybuje v rozmezí 430 - 600 m.n.m. Blatensko je známo díky rybníkům (chov ryb) a lomům (těžba blatenské žuly). V řešeném území můžeme vidět na severozápadě značnou terénní změnu - lom. Okolní krajina je jemně tvarovaná. Kopce kolem obce dosahují výšky kolem 450 - 500 m.n.m.

Protéká zde řeka Lomnice a několik potoků, jejich údolní nivy vytvářejí jemnou modelaci terénu. Řeka Lomnice pramení v Brdech, ze západní strany přes Lnáře vtéká do řešeného území. Celková délka toku přes Blatnou činí 5 km, obci vtéká do zámeckého rybníka, kde se spojuje se Závišínským potokem. Kolem zámku voda vytváří terénní bariéru. V historii vodní příkop hrál důležitou roli v ochraně zámku.

Krajina území je rovinná, s malými terénními deformacemi, proto je terén vhodný pro zemědělskou produkci. Také je krajina terénem velmi dobře prostupná a vhodná na rekreaci.

Na morfologii terénu je znát, že během minulosti se neodehrály žádné velké terénní změny.

mapa morfologie

Hydrogeologie

Řešené území je z hlediska hydrogeologického rajónování řazeno do rajonu č. 6320 - Krystalinikum v povodí Střední Vltavy. Hydrogeologické poměry daného území se vždy úzce váží ke geologické stavbě širší oblasti. Z hlediska hydrogeologie je geologická stavba území rozčleněna do dvou základních celků - paleozoických hornin a sedimentů kvartéru.

Na obě výše uvedené partie základní geologické stavby území je v širším zájmovém území vázán oběh i zásoby podzemních vod. První kolektor podzemních vod je v oblasti vázán buď na kvartérní sedimentaci a přípořchovou zónu paleozoických hornin nebo při nezvodněném kvartéru až na podložní horniny. Hladina podzemní vody je nesouvislá, volná, generelně charakterizovaná průměrnou hodnotou koeficientu transmisivity T v rozmezí řádu $1 \cdot 10^{-6}$ – $1 \cdot 10^{-7}$ $m^2 \cdot s^{-1}$. Směr proudění mělkých podzemních vod v zájmovém území je směrem k lokálním erozním bázím, tvořeným koryty vodotečí. Hlubší oběh podzemních vod je soustředěn převážně do poruchových pásem a tektonických zón paleozoických hornin. Kolektor podzemních vod vázaný na diskontinuity podloží má puklinovou propustnost, v zóně výrazněji navětralých hornin se pouze zčásti může uplatňovat propustnost průlinovo-puklinová. Zvodeň má převážně napjatou hladinu podzemní vody. Pohyb vod po puklinovém systému je omezován druhotným vyplněním diskontinuit především produkty alterace a sevřením puklin především se vzrůstající hloubkou. Obecně propustnější puklinové systémy jsou vázány na žilné vyvěliny. Dotace těchto zvodní pochází převážně 14 z atmosférických srážek přímo zasáklých ve výchozových partiích nebo prostřednictvím kvartérních pokryvů. Odvodnění probíhá pramenními vývěry, skrytými výrony podzemních vod do nadložních krycích vrstev nebo přímo do vodotečí, tvořících místní erozní bázi, případně umělými odběry těchto podzemních vod.

Povodně a záplavová území

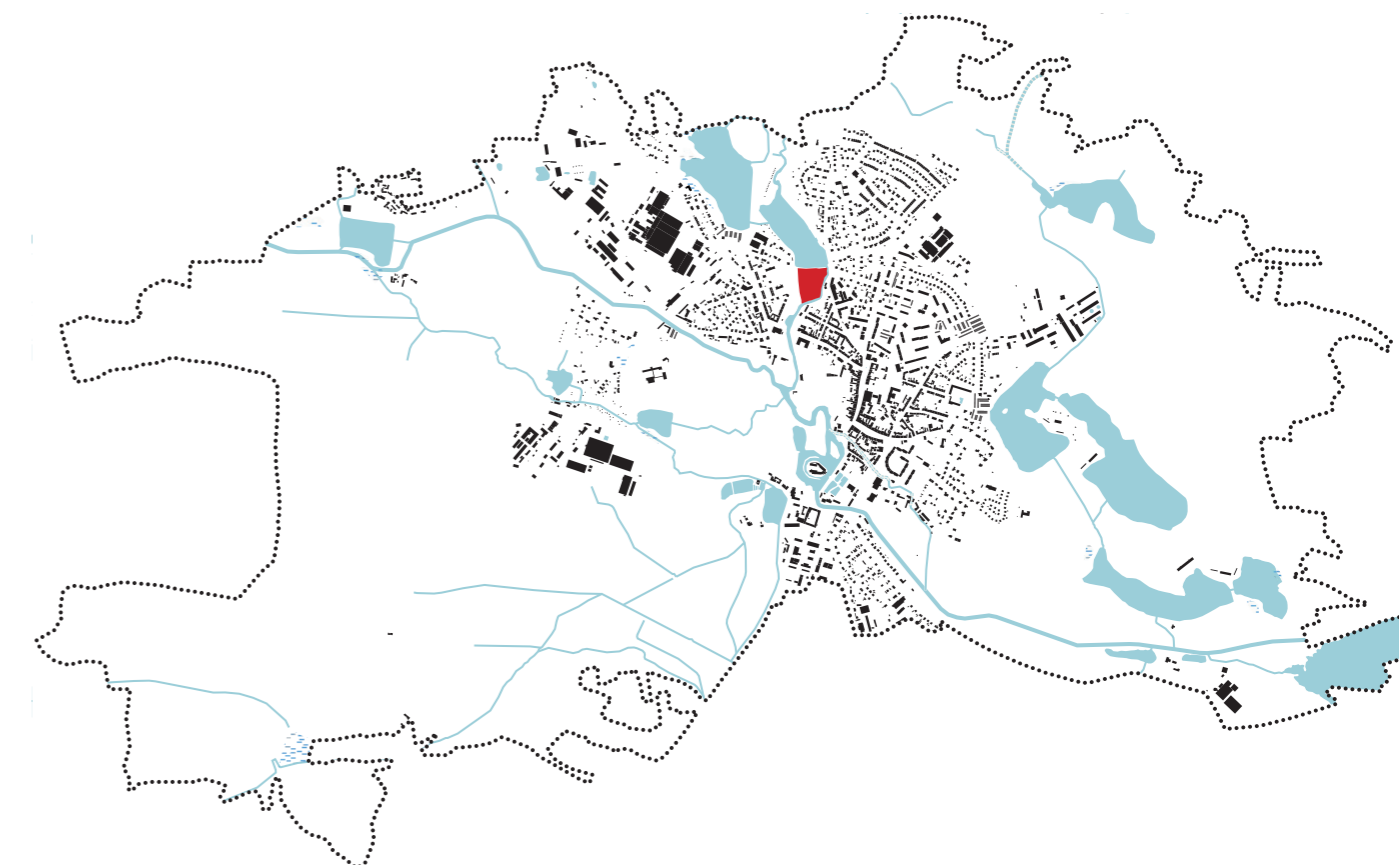
Povodně představují z hlediska vodního režimu největší ohrožení. Ničivost zdejších povodní tkví zejména v uspořádání rybníků na vodních tocích. Při extrémně vydatných deštích v minulosti často docházelo k protržení hráze rybníka, což mělo za následek vznik povodňové vody způsobující ničivý dominový efekt v podobě protržení hrází dalších rybníků a následné devastaci krajiny i zastavěného území. V současné době je po poslední ničivé povodni (2002) většina rybníků vybavena moderním protipovodňovým zabezpečením – bezpečnostní přepady, zpevněné hráze, které mohou odolat až 200-leté vodě.

Pro dva nejvýznamnější toky v území (Lomnice a Závašinský potok) je vymezena aktivní zóna záplavového území včetně hranic rozlivu 5-ti, 20-ti a 100-leté vody. Aktivní zóny záplavového území zasahují do zastavěného území velmi zřídka. Zpravidla se jedná o pouze drobné zásahy, přesto daný střet může představovat potenciální riziko.

Výčet lokalit s aktivní zónou záplavového území na území Blatné

k.ú. Blatná, sídlo Blatná

lokalita pod rybníkem Pustý, Závašinský potok

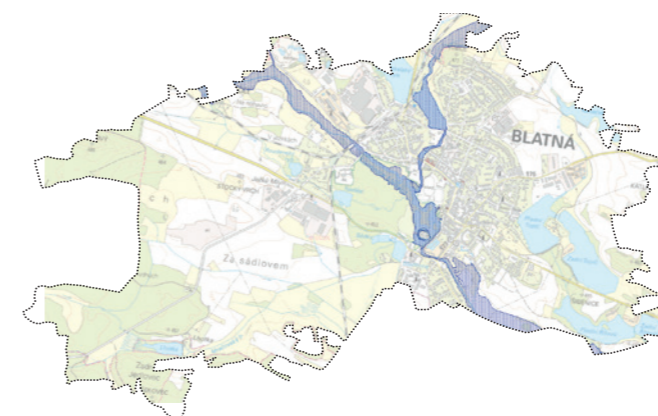

Legenda

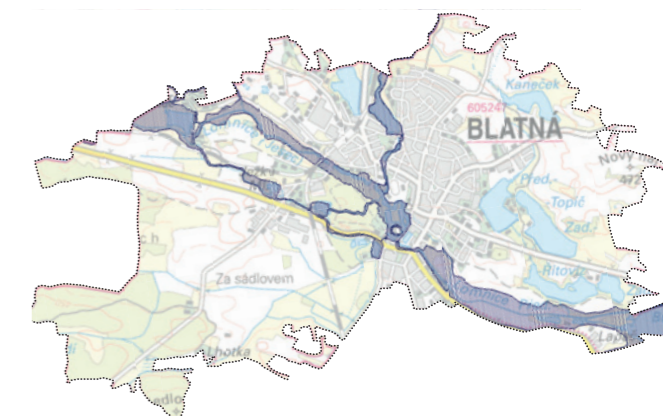
rybník — vodní tok mokřady ■ aktivní zóna záplavového území

Ohrožené území v dnešní době jsou pouze podél vodních toků, při záplavě Q20 a Q100 je ohroženo území na jihu podél toku Lomnice (směrem z Blatné do Buzic), kde v dnešní době není zástavba a do budoucna se ani neplánuje. Voda se zde může vylít do luk a do polí.

mapa záplav Q20

mapa záplav Q100

Vodní režim

Územím Blatenska neprotéká žádný velký tok. Významnější toky představují řeka Lomnice (Smolivecký potok), Závišínský potok (levý a zároveň největší přítok Lomnice ve správním obvodu). Povodí řeky Lomnice má rozsah 277,64 km², samotná řeka je hlavní vodní osou a sběratelem vod na Blatensku a je na ni vázána téměř celá rybníční soustava.

Závišínský potok

Jedná se o poměrně bystrý tok protékající směrem severozápad – východ. Protéká lesnatou Blatenskou pahorkatinou do Blatenské rybníční kotliny. Část toku se nachází ve II. ochranném vodárenském pásmu.

Řeka Lomnice

Vzniká soutokem několika potoků. Až k Tchořovicím teče téměř jižním směrem. Na horním toku protéká zejména lučinami. Na toku se nachází také chráněný úsek - rezervace protékající Dolejší rybník či lokalita NATURA 2000 v zámeckém parku v Blatné. Hlavní tok Lomnice se skládá z typicky podhorských potoků, což jsou zejména lesní, částečně i luční potoky Smolivecký a Závišínský. V úseku od pramenu až do vtoku do rybníka Pustý je voda většinou klidnější. Zdejší krajina je čistá a panenská. K jezu mlýna Míreč je to klidná voda v otevřenějším údolí.

Typickými vodními útvary povrchové tekoucí vody jsou drobné potoky a strouhy, které protékají mozaikovitou krajinou. Tyto drobné toky často zásobují rozsáhlou rybníční soustavu vodou či zavlažují půdu. I v důsledku nepřilíš výrazných výškových terénních rozdílů je říční a potoční síť poměrně pomalá s kolísajícími stavy vody. Pro Blatensko je rovněž charakteristická poměrně rozsáhlá rybníční soustava (třetí největší v republice s přibližně 350 rybníky). V řešeném území se nachází 12 rybníků. K jejímu vybudování přispěly vhodné geologické a geomorfologické podmínky. Mělké terénní deprese Blatenské pahorkatiny, kterými protékaly drobné vodní toky, bylo možné přehradit a využít tak povrchové vodní zdroje k akumulaci vod. Mírně zvlněná krajina neumožňovala výstavbu rozsáhlejších rybníků, zato jich lze identifikovat větší množství ale, zato menší rozlohy. Rybníky respektive vodní nádrže původně nesloužily pro chov ryb, ale jako ochrana (vodní příkop) pro zdejší tvrze a hrádky, byly součástí opevnění. Další typem rybníků jsou návesní rybníky, které sloužili k napájení domácího zvířectva a jako požární nádrže.

Většina rybníků byla na Blatensku vybudována od druhé poloviny 15. do první poloviny 16. století (toto období bylo označováno jako zlatý věk českého rybníkářství). Většina rybníků je intenzivně obhospodařována, což se ve výsledku projevuje na kvalitě povrchových vod. Toto intenzivní rybářské hospodaření má rovněž vliv na rekreační využití této oblasti, ne všechny rybníky jsou tak vhodné například pro koupání. Význam rybníční soustavy propojené drobnými vodními toky později spočíval v retenci vod zejména v srážkově nadprůměrných obdobích, čímž bylo umožněno dobré

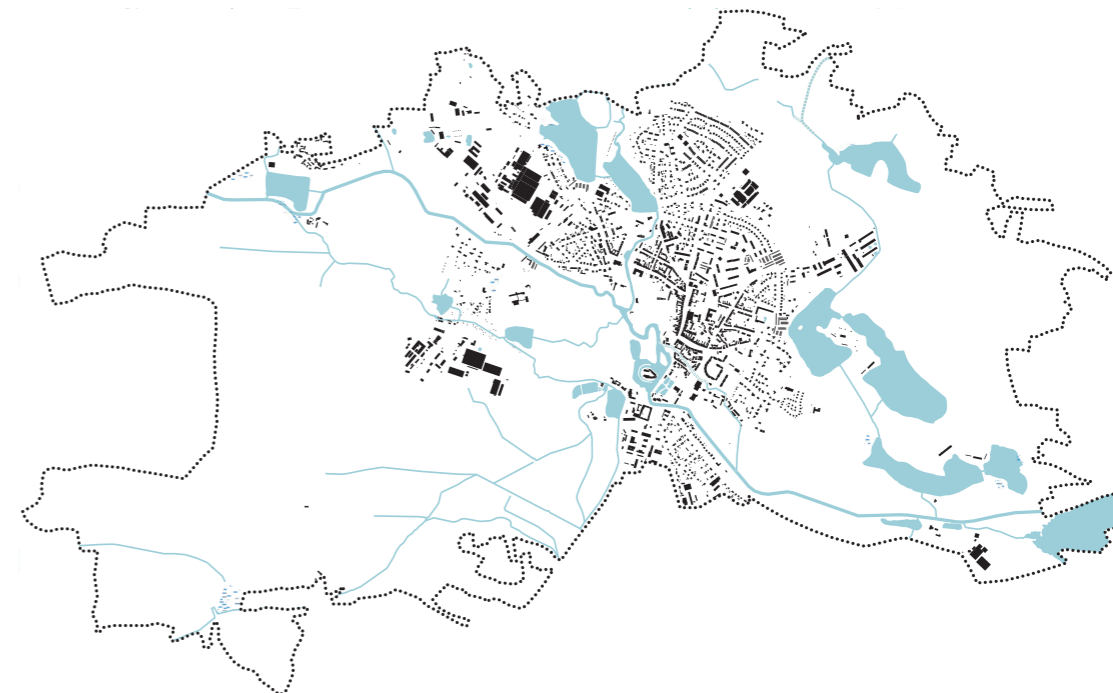
zásobování mlýnských soustav v období sucha. Na Blatensku se nacházela řada mlýnů, dnes často zaniklých či nevyužívaných, které dokreslovaly charakter celé oblasti.

Blatensko náleží do hydrogeologického rajonu: Krystalinikum v povodí Horní Vltavy. Podzemní vody v krystaliniku mají spíše lokální význam. Mohou být zdrojem pitné vody a užitkové vody pro menší obce či malá města. I z tohoto důvodu sehraává v zásobování vodou celé oblasti důležitou roli připojení na vodárenskou soustavu Jihočeského kraje. Podzemní vody není potřebný dostatek, ani kvalita, pro zajištění zásobení celého Blatenska.

Významným povrchovým zdrojem vody pro město Blatná byl Závišínský potok, který na svém dolním toku (kromě rybníka Pustý) neprotéká žádným jiným rybníkem. Závišínský potok protéká zejména lesy a v minulosti byl vybrán jako zdroj pitné vody a zařazen mezi vodárenské toky. I díky této skutečnosti je proto nutné dodržovat přísnější podmínky pro hospodaření v této oblasti, kde je rovněž vyhlášeno rozsáhlé pásmo hygienické ochrany.

Vodní režim v dnešní době

V dnešní době se Blatná pomalu oddaluje od okolní krajiny. Blatensko je území rybníků, které v dnešní době slouží převážně jako chovné. To zajišťuje i možnost rekreačního koupání. Veškeré vodní toky byly v minulém století kvůli trendu odvodnění zemědělské půdy a odstranění volné vody z krajiny, narovnané nebo zatruběny. Okolí potoků a řeky Lomnice se využívá k zemědělství. Rybníky tvoří velkou rybníční soustavu, která ale není propojená. Chybí prostupnost kolem rybníků, rekreace a dotyk s vodou, to se týká jak vody ve volné krajině, tak i vody ve městě. Řeka Lomnice protéká městem, kde je ohraničena zdí a není umožněn přístup přímo k ní.

**Vodní režim
historie X dnes**

řeka Lomnice - meandrový tok
malé louky a zeleň podél toku, zemědělská
půda až za zeleným pásem

řeka Lomnice
narovnaný tok se zemědělskou půdou okolo

Mračovský potok - meandrový tok
malé louky a zeleň podél toku, zemědělská
půda až za zeleným pásem

Mračovský potok
razantně změněný tok v zemědělské půdě

potok spojující rybník Přední Topič a Kaneček
- meandrový tok

potok utlačovaný průmyslovou výstavbou
- ztráta většiny meandrů

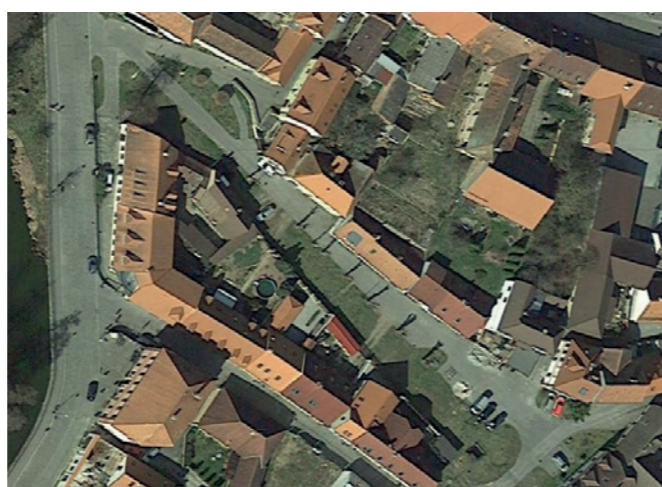
potok spojující rybník v Řečici a rybník
v jezárkách v Blatné

podoba vodního toku se zachovala do dnešní
doby

vodní tok v zástavbě v centru města

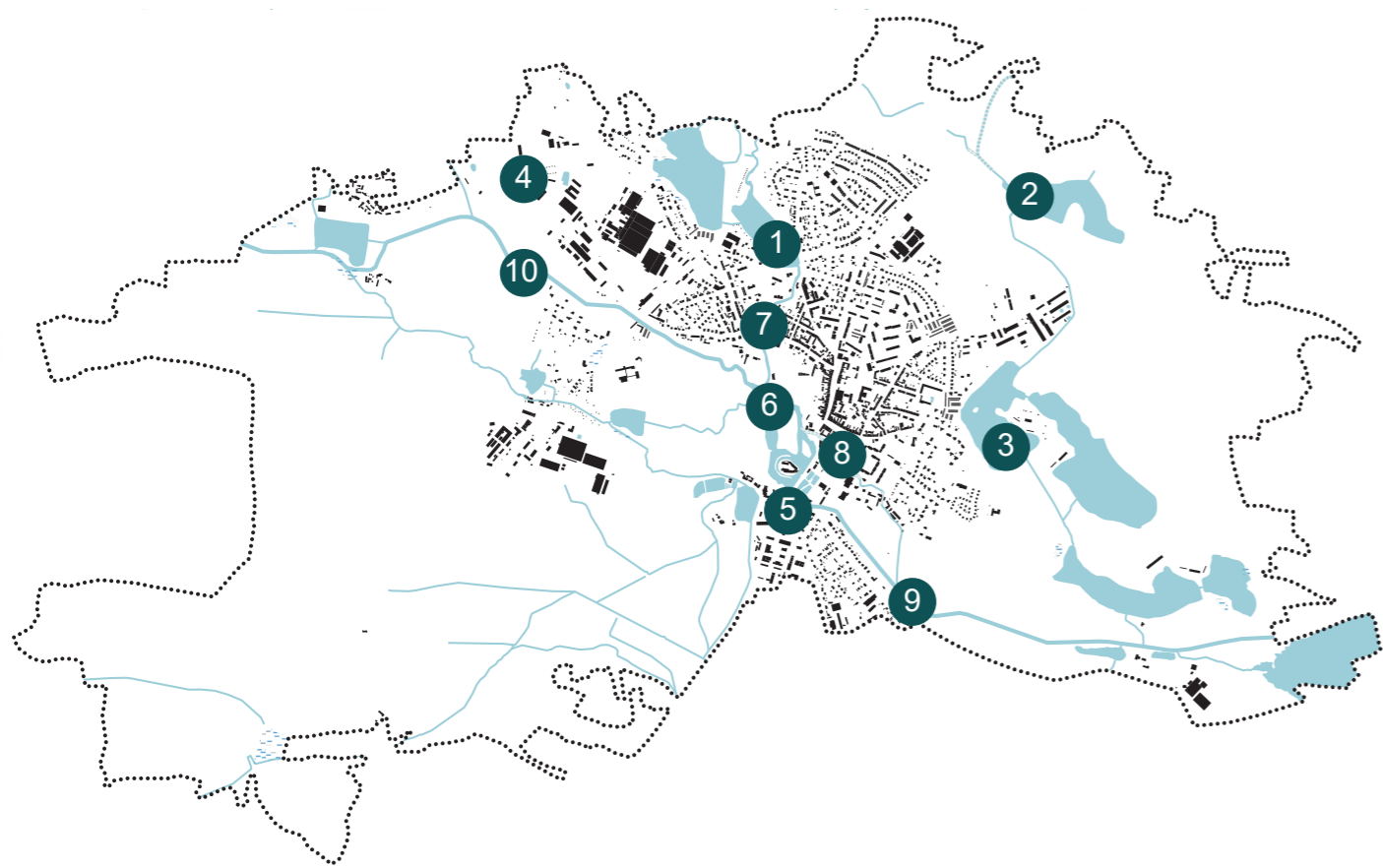
zatrubněný vodní tok v zástavbě

řeka Lomnice - meandrový tok
malé louky a zeleň podél toku

řeka Lomnice propojující Řečici a zámecký park
narovnaný tok se zemědělskou půdou okolo

Legenda

rybník — vodní tok mokřady

M 1: 20 000

1 - rybník Pustý

2 - rybník Kaneček

3 - rybník Přední Topič a Kontribuční sýpka

4 - těžební lomy (veřejnosti nepřístupný)

5 - řeka Lomnice ve městě (odtok ze zámeckého parku)

6 - řeka Lomnice (hranice zámeckého parku)

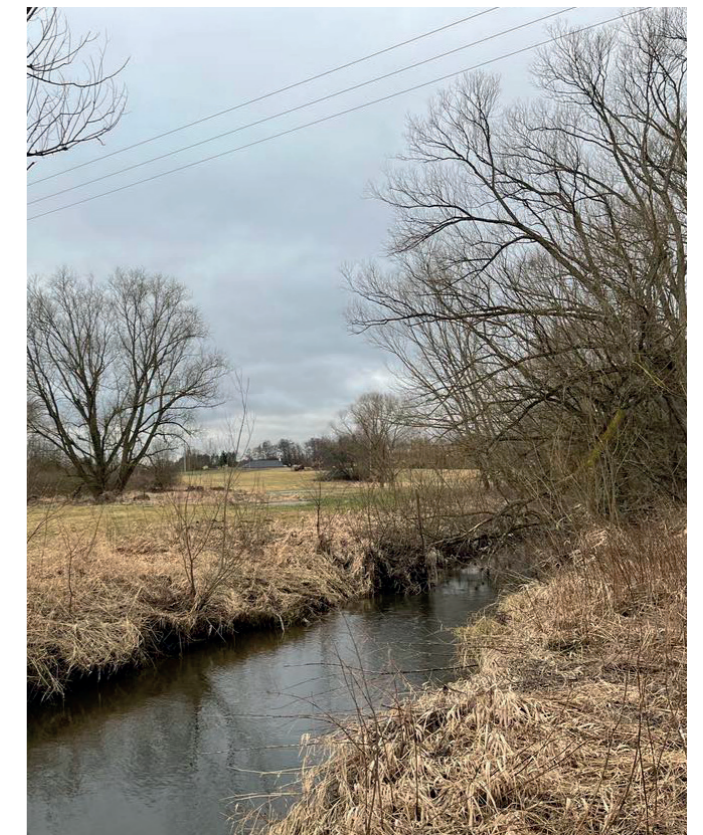
7 - řeka Lomnice ve městě

8 - zatrubněný potok

9 - řeka Lomnice ve městě (největší tok v území) odtok do volné přírody

10 - řeka Lomnice ve městě (největší tok v území), přítok přes zámecký park do města

Zemědělský půdní fond

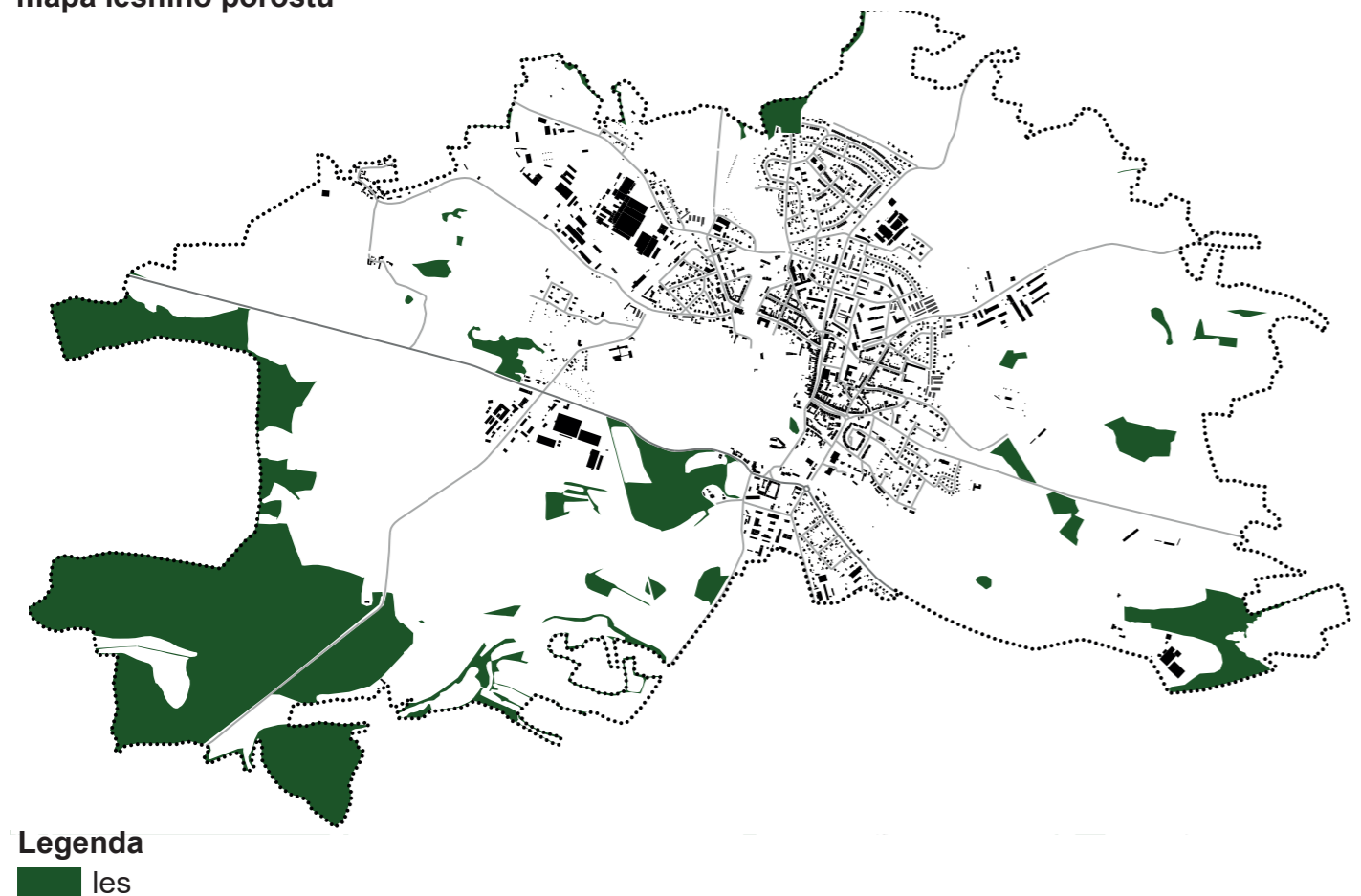
Blatensko je historicky oblastí zemědělskou, většinu půdy zaujímaly pole, louky pastviny, lesy zaujímaly více než 25 % krajiny a rybníky přibližně 5 %. Zdejší půdy jsou hnědé a kyselé, vyskytují se na zvětralinovém plášti krystalinika a určují ráz celému pokryvu oblasti. V roce 2013 představoval podíl zemědělské půdy přibližně 60 %, lesů 25 % a vodních ploch 6 %. Úbytek orné půdy je spojen zejména s rozvojem sídel. Do budoucna bude velký zásah do zemědělského půdního fondu kvůli nově vybudované dopravní infrastruktuře (obchvat Blatné na jihozápadě).

Zemědělská půda na Blatensku je ohrožena především vodní erozí (ohrožení větrnou erozí je v rámci správního obvodu téměř zanedbatelné). Půda, která je erodována vodní erozí může dále poškozovat obecní či soukromý majetek.

Lesní porost

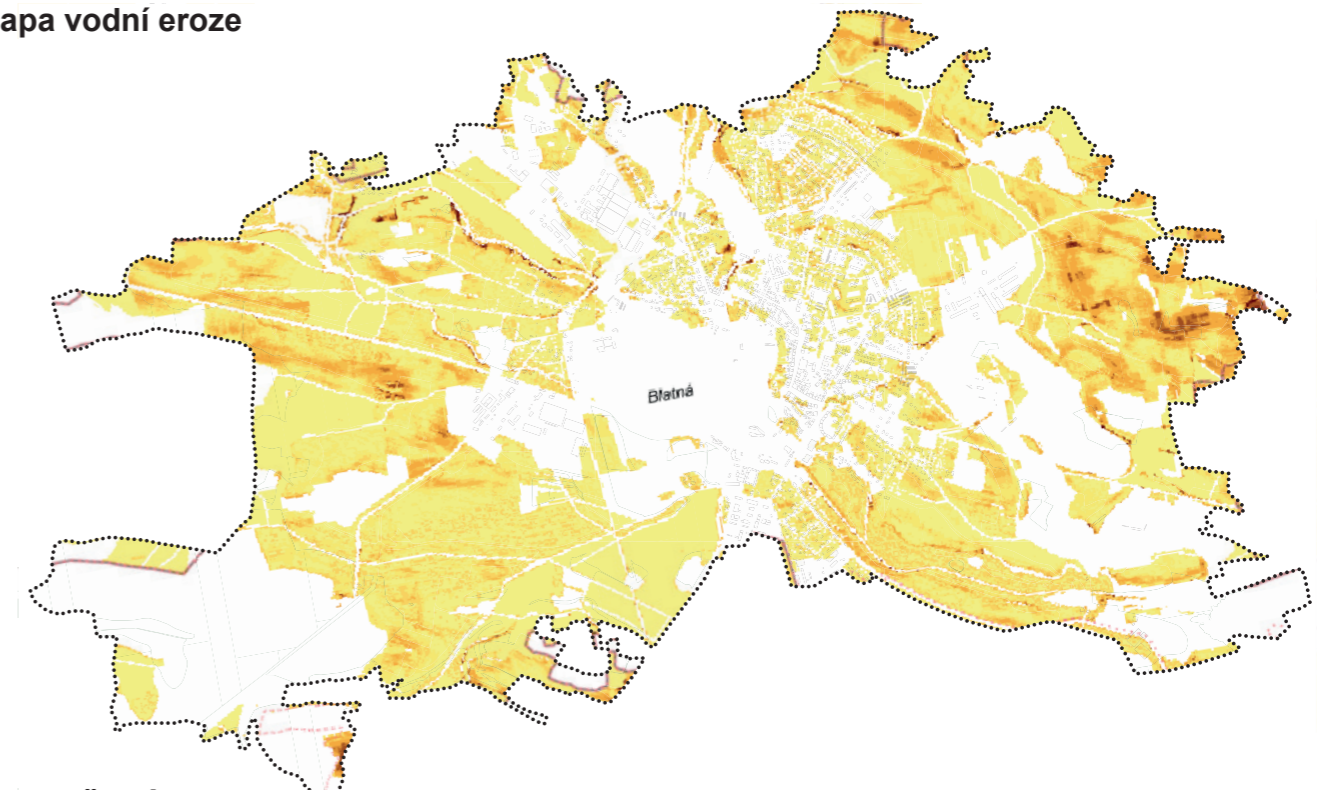
Na území Blatné je patrný výrazný přechod z „tmavých brdských lesů“ do lesů světlejších, kolem kterých jsou rozptýlené hladiny rybníků. Pro Blatensko jsou právě proto typické hospodářské stavby zvané hajnice – které kombinují lesnickou hájovnu a rybářskou baštu.

mapa lesního porostu

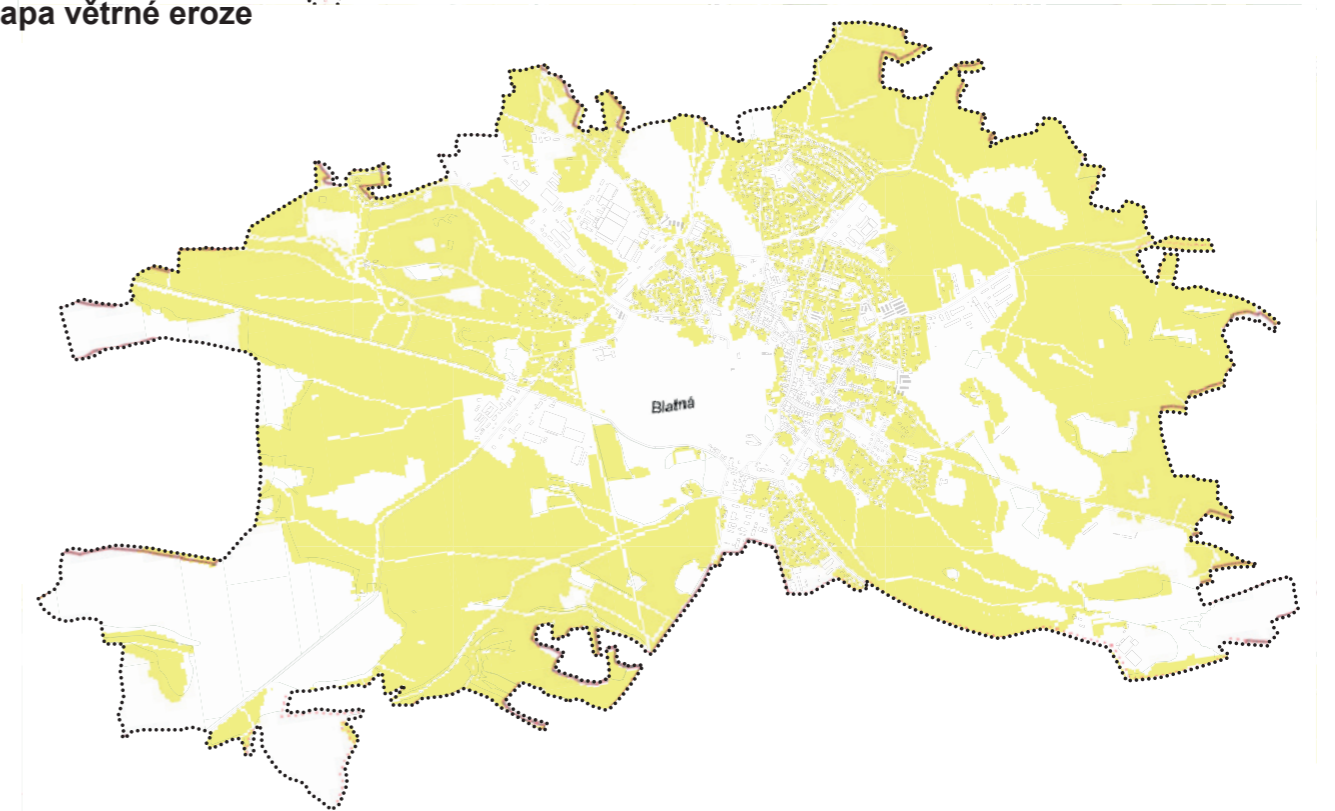

Ohrožené území v dnešní době jsou pouze podél vodních toků, při záplavě Q20 a Q100 je ohroženo území na jihu podél toku Lomnice (směrem z Blatné do Buzic), kde v dnešní době není zástavba a do budoucna se ani neplánuje.

mapa vodní eroze

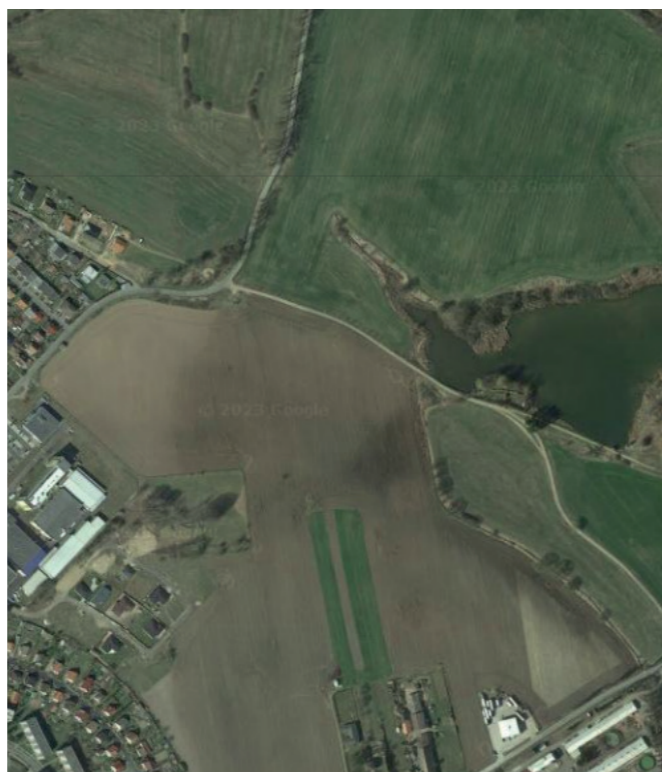

mapa větrné eroze

rozdělení zemědělské půdy v minulém století před kolektivizací zemědělství
krajina byla mnohem více prostupnější - každé pole mělo vlastní cestu

rozdělení zemědělské půdy v minulém století před kolektivizací zemědělství
prostupnější krajina, zelený pás podél vodního toku

Odtokové linie zemědělské půdy

Odtokové linie jsou linie znázorňující směr a polohu povrchového odtoku vody z půdy. Díky odtokovým liniím se může sledovat území, kde je větší šance ke vzniku vodní eroze. V řešeném území nedochází k časté a silné vodní erozi, krajina je rovinná. Většina odtoku vody je směrem z půdy do vodních ploch nebo toků. Tím pádem zde nevzniká zadržování vody na místě.

Práce s vodou v krajině je velmi důležitá. V dnešní době je voda z krajiny spíše ubírána. Zejména ve druhé polovině 20. století se zvýšenou zemědělskou činností narovnali přirozeně vymleté vodní toky a půda se zbavila její vlhkosti a podzemní vody rozsáhlými potrubními systémy. Množství vody v krajině také negativně ovlivňuje změny klimatu provázené delšími obdobími sucha a silnými přívalovými dešti. Dostatečně vlhká půda dokáže během krátké doby absorbovat velké množství dešťové vody a zamezit splachování půdy z kopců do měst. Preventivní zadržování vody v krajině je proto důležitým ochranným prvkem před suchem a záplavami.

Lepšímu vsakování vody v krajině a rozšíření podzemních vod lze pomoci například pomocí rozdělováním a zmenšením velkých zemědělských ploch remízky, mezemi a stromy, vyzvednutím zahloubených koryt na povrch, obnovou mokřadních ploch.

Ochrana přírody a krajiny

MALOPLOŠNÁ ZVLÁŠTĚ CHRÁNĚNÁ OBLAST

Maloplošná zvláště chráněná území jsou určena k ochraně ekosystémů, nalezišť druhů a fenoménů neživé přírody. Zároveň slouží k vědeckým, výchovným a v určité míře i rekreačním účelům. Jedná se o hodnotná území menšího územního rozsahu, která jsou přírodovědecky či esteticky velmi významná nebo jedinečná. Zákon o ochraně přírody a krajiny rozděluje chráněná území na 4 druhy - národní přírodní rezervace, přírodní rezervace, národní přírodní památka a přírodní památka.

V řešeném území se nachází pouze jedna přírodní památka a to PP Blatná - zámecký park.

Zámecký park s rozlohou 42 hektarů, původní oboru nechal začátkem 19. století upravit František Hildprandt do podoby anglického parku. Zadní část parku s rybníkem byla uchována v původní podobě se sejpy od dávných rýžovišť zlata. V celém parku nalezneme nespočet letitých stromů, převážně duby. Jeden z dubů patřil mezi památné stromy, byl to památný dub královny Johanky. Bohužel v 80. letech minulého století definitivně padl. Dále je v parku velké množství potůčků a cest. I když v dnešní době park začíná pomalu chátrat a stárnout, je stále velmi oblíbený. Velkým turistickým trhákem parku je v dnešní době stádo daňků, pávy a Lamy alpaky.

NATURA 2000

Natura 2000 je soustava chráněných území, která vytvářejí podle jednotných principů všechny státy Evropské unie. Cílem této soustavy je zabezpečit ochranu těch druhů živočichů, rostlin a typů přírodních stanovišť, které jsou z evropského pohledu nejcennější, nejvíce ohrožené, vzácné či omezené svým výskytem jen na určitém území. V rámci soustavy Natura 2000 jsou chráněny velkou měrou druhy a stanoviště, které se vyvinuly díky lidskému hospodaření a jejich přítomnost je podmíněna jeho pokračováním. Soustava Natura 2000 počítá s člověkem jako partnerem.

Zámecký park zároveň spadá do ochrany Natura 2000. Prostory tvrdého luhu při řece Lomnici, přeměněné do podoby krajinářského parku, umožňují přežívání poměrně izolované populace brouka páchníka hnědého a ptáka strakapouda prostředního v bezprostřední blízkosti města Blatná. Jak páchník, tak strakapoud potřebují ke svému životu dutiny stromů. Páchník je vázaný především na staré stromy s trouchnivějícím dřevem. Zámecký park se soliterními stromy a alejemi jim tyto podmínky poskytuje. Předmětem ochrany je rizikovým faktorem zejména odstraňování starých listnatých stromů i jejich silných větví. Dalším ohrožením jsou změny hydrografických poměrů, které mohou lokálně ohrozit fyziologický stav stromů.

ÚSES

Územní systém ekologické stability krajiny (ÚSES) je definován jako „vzájemně propojený soubor přirozených i pozmeněných, avšak přírodě blízkých ekosystémů, které udržují přírodní rovnováhu“.

Smyslem vytváření a ochrany ÚSES je zajištění základních prostorových podmínek pro dlouhodobé udržení a posílení jedné ze základních přirozených funkcí krajiny - ekologické stability - schopnost ekosystému vyrovnávat změny způsobené vnějšími činiteli a zachovávat své přirozené vlastnosti a funkce.

Do řešeného území zasahuje nadregionální biocentrum, do kterého spadá několik přírodních památek a přírodních rezervací (PP Smyslov, PR Velká Kuš,...)

Dále kolem Blatné nalezneme několik lokálních biocenter, které jsou poměrně dobře propojené lokálními biokoridory. Východní část Blatné je spíše zemědělského rázu, proto je zde dostatek místa pro biokoridory, je zde díky tomu propojena rybníční soustava. Napojení chybí pouze na západní straně řešeného území, kde se v dnešní době nachází rušná komunikace (směr Plzeň) a do budoucna je zde plánovaný obchvat obce. Silniční komunikace zabraňuje k přirozenému propojení biocenter. V zastavěné části obce propojuje biokoridor podél toku Lomnice rybník Pustý a Zámecký park.

mapa PP Blatná

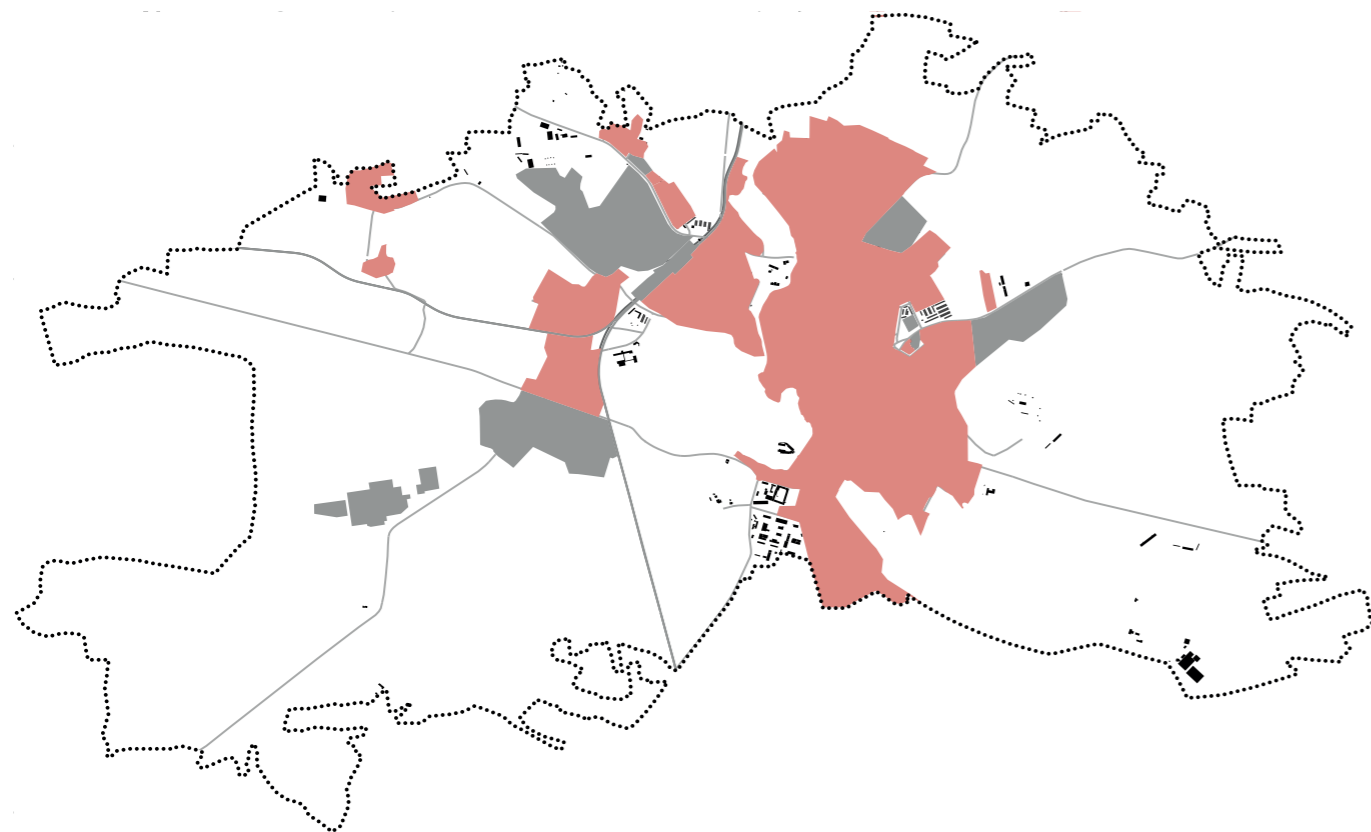

_Člověk a sídlo

Zástavba

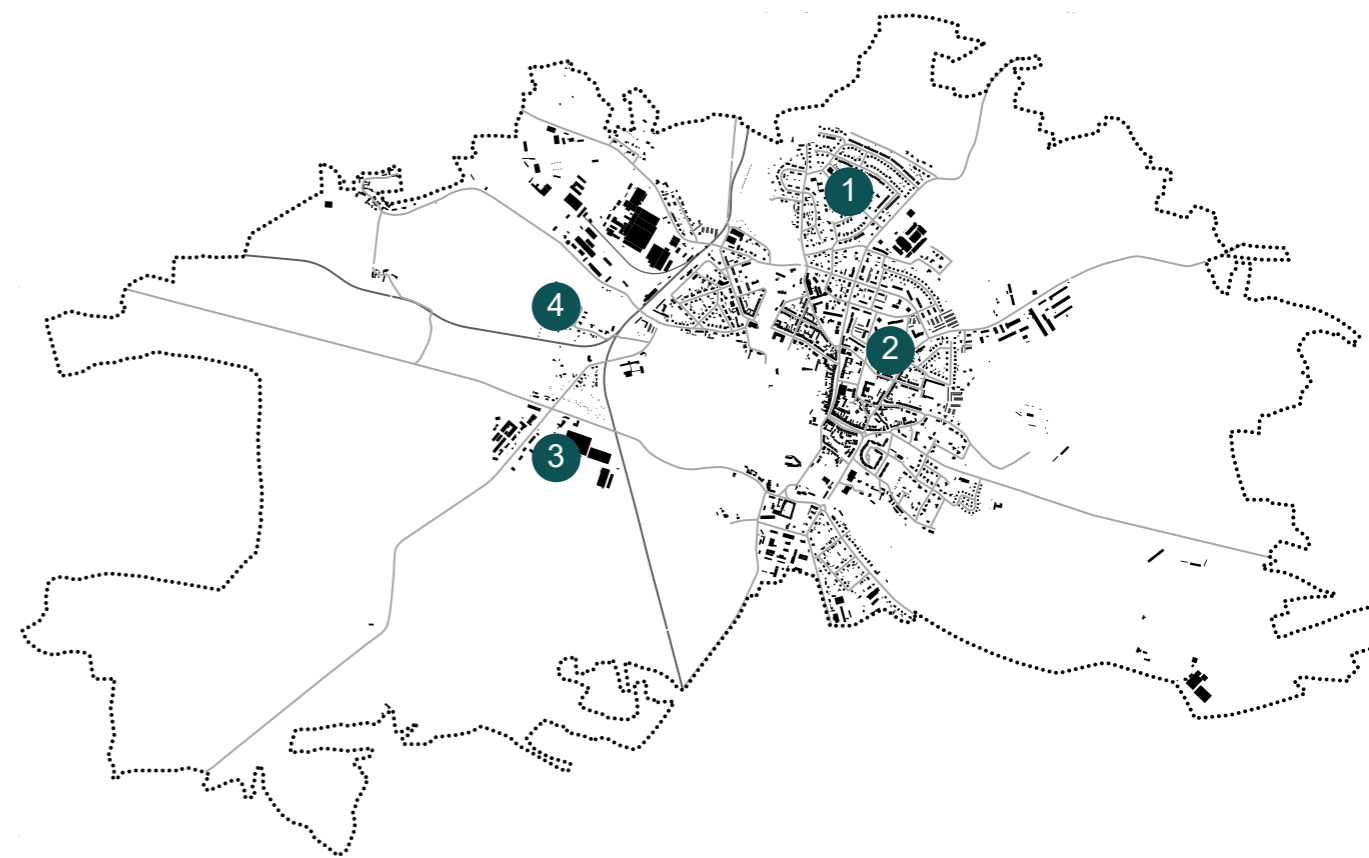
Silueta města s výraznými dominantami vodního zámku, zvoniční věže a komínů lihovaru. Kompozice města je tvořena především historickým centrem (ulice J. P. Koubka, tř. T. G. Masaryka a Náměstí Míru). Na historické jádro volně navazují hlavní kompoziční osy jednotlivých městských struktur. Ze severu prostupují prvky krajinné plochy od vrchu Vinice a rybníků Podskalský a Pustý přes Husovy sady a podél Závašinského potoka. Jižní kompoziční osa (sídelní struktura kolem ulice Písecká) je kompozičně uzavřená pásem zahrad a rodinné rekreace. Jihovýchodní kompoziční osa (sídelní struktura mezi nivou Lomnice a ulicí Buzickou) je doplněna a uzavřena zastavitelnou plochou mezi ulicemi Na Blýskavkách a K Jatkám, jejíž hranu tvoří pás přírodní rekreace. Východní kompoziční osa (sídelní struktura mezi ulicemi Čechovou a Paštickou) je prodloužena a uzavřena hlavní zastavitelnou plochou „za Malým vrchem“. Zastavitelnému území dominuje vějířovitá kompozice, odkazující na stávající kompoziční osu ulice Malý vrch. Hrana sídla a přechod do volné krajiny jsou tvořeny pásem zahrad. Západní kompoziční osa (přírodní plochy a sídelní struktury mezi ulicemi Fügnerovou a Plzeňskou) je v intravilánu doplněna menší zastavitelnou plochou a částečně ukončena plochou přírodní rekreace při Roudenském rybníku. Systém ploch zeleně a rybníků kolem města slouží k rekreaci a tvoří hranici, za kterou by se Blatná neměla v dohledné době rozrůstat.

mapa druhy zástavby území

Legenda

obydlí, služby průmysl

1 - Vinice - rodinné domy/řadovky (starší zástavba)

2 - staré sídliště - bytové domy

4 - průmyslová zona

5 - rodinné domy (nová zástavba)

Sídelní zeleň

Systémem sídelní zeleně jsou považovány přírodní plochy, které vytvářejí propojený celek. Do systému sídelní zeleně jsou zahrnuty plochy přírodní a plochy vodní, dále prostupnost sídla a prostupnost krajiny. Zeleň by měla být přístupná z každé části sídla. Hlavní kostru systému zeleně Blatné tvoří nivy vodních toků, které prostupují z volné krajiny do historického centra a zámeckého parku. V Blatné nalezneme několik os, které vytvářejí systém sídelní zeleně.

HLAVNÍ OSA

Územní plán rozděluje městskou zeleň do několika os. Hlavní osa leží na linii niv Lomnice a Závišinského potoka. Od severu směrem na východo-jihovýchod zahrnuje přirozenou nivu Závišinského potoka a plochy zahrádkářských kolonií, níže Pustý rybník a plochy zeleně na něj vázané, Husovy sady, Havlíčkovo a Dukelské nábřeží, plochy zeleně v okolí domova důchodců a zimního stadionu, plochy zeleně v okolí a v rámci stadionu a ploch sportu za budovou MěÚ. Dále na soutoku Závišinského potoka a Lomnice vstupuje osa do zámeckého parku a obory, do osy jsou zahrnuty také vodní plochy meandrující řeky s ostrovy v blízkosti zámku, zde se stáčí a vede přes plochy sádek do nezastavěné nivy Lomnice.

VEDLEJŠÍ OSY

II. ŘÁDU

- osa mezi plochou v nivě Lomnice, přes nový hřbitov a krematorium, plochy zeleně v okolí rybníků Přední, Zadní Topič a kontribuční sýpky, dále do krajiny pokračuje nivou potoka směrem k rybníku Kaneček a dále na kopec Vinice
- osa zeleně zahrnující zámecký park a oboru, pokračuje od soutoku severozápadním směrem podél Lomnice a dále do volné krajiny směrem k Řečici, je linií ploch zeleně zejména přírodního charakteru

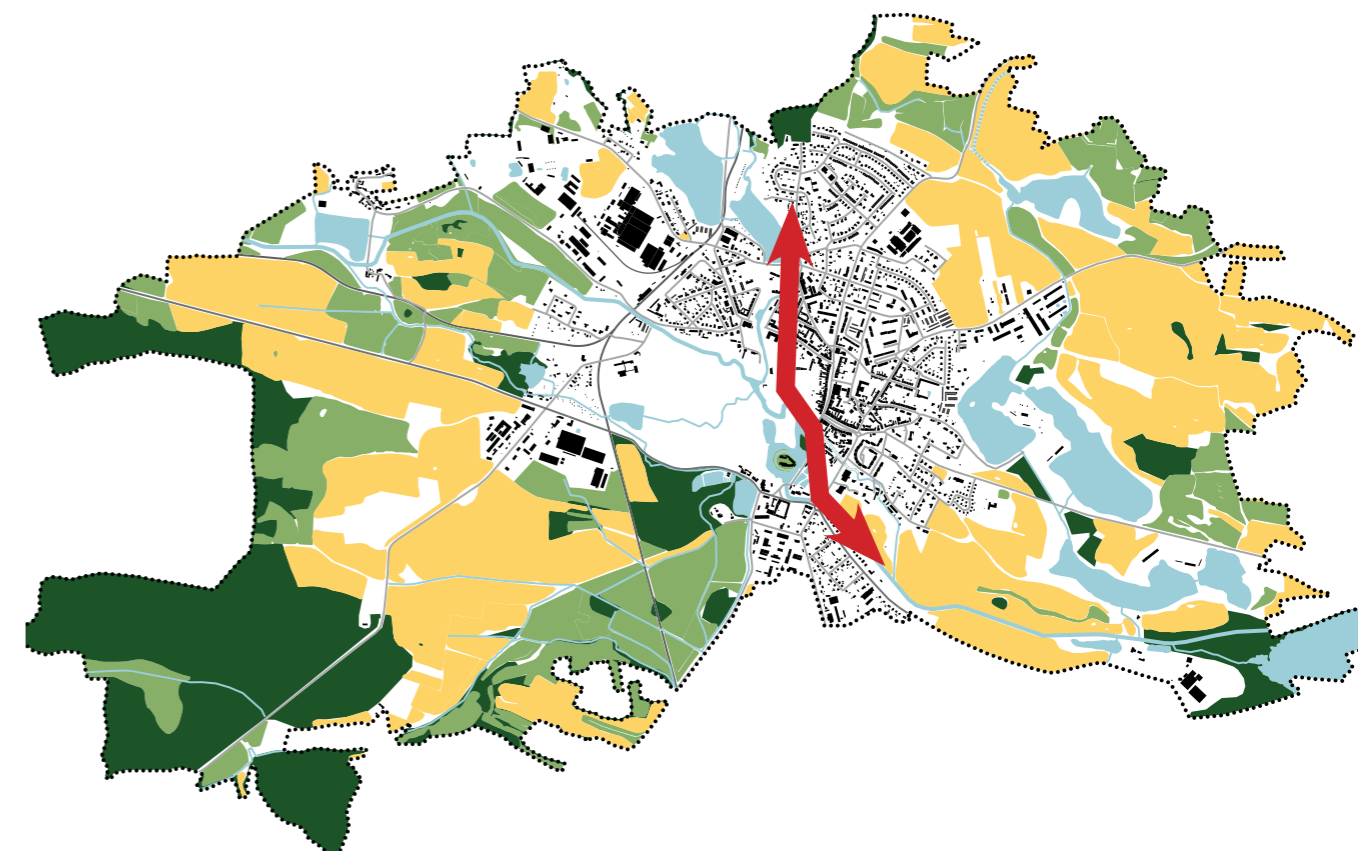
III. ŘÁDU

- soutok Lomnice a Závišinského potoka, okolí kostela Nanebevzetí P. Marie, náměstí Míru, tř. J. P. Koubka, náměstí J. A. Komenského a přes plovárnu k rybníku Přední Topič
- osa zeleně od rybníka Pustý, rybník Podskalský přes okolí ulice Riegrova až do volné krajiny
- osa od zámeckého parku a obory, zeleň vyhrazená střední školy, zahrádkářská osada za rybníkem Naděje v oblouku ul Vrbenská, přes Roudenský rybník západně do volné krajiny k Řečici

To, že územní plán stanovuje osy zeleně v sídle neznamena, že sídelní zeleň funguje jako celek. Město se chce se sídelní zelení navracet v historii a obnovit výsadby růží. Výsadba růží bude především podél nově navržených turistických tras. Růže ale nejsou rostliny, které by zastaly všechny funkce fungujícího systému zeleně. Je potřeba se zaměřit jak na estetiku, tak i na funkčnost výsadeb (zadržování vody ve městě, lákání hmyzu, čištění vzduchu, vytváření příjemného klimatu - zmirňování teploty a prašnosti ve městech). Stále ve městě nalezneme nespočet míst, kde se dá se zelení pracovat a vytvářet příjemné klima.

Do sídelní zeleně můžeme zapojit i aleje a stromořadí. V samotném sídle území můžeme nalézt pár ulic se stromovou výsadbou. V okolní krajině nalezneme nespočet alejí podél komunikací, které je ale potřeba pravidelně ošetřovat a dosazovat. Stromy kolem silnic vytvářejí stín, slouží jako větrolamy proti větru a sněhu. Dokáží pozvolna propojit krajinu s městem.

hlavní osa sídelní zeleně

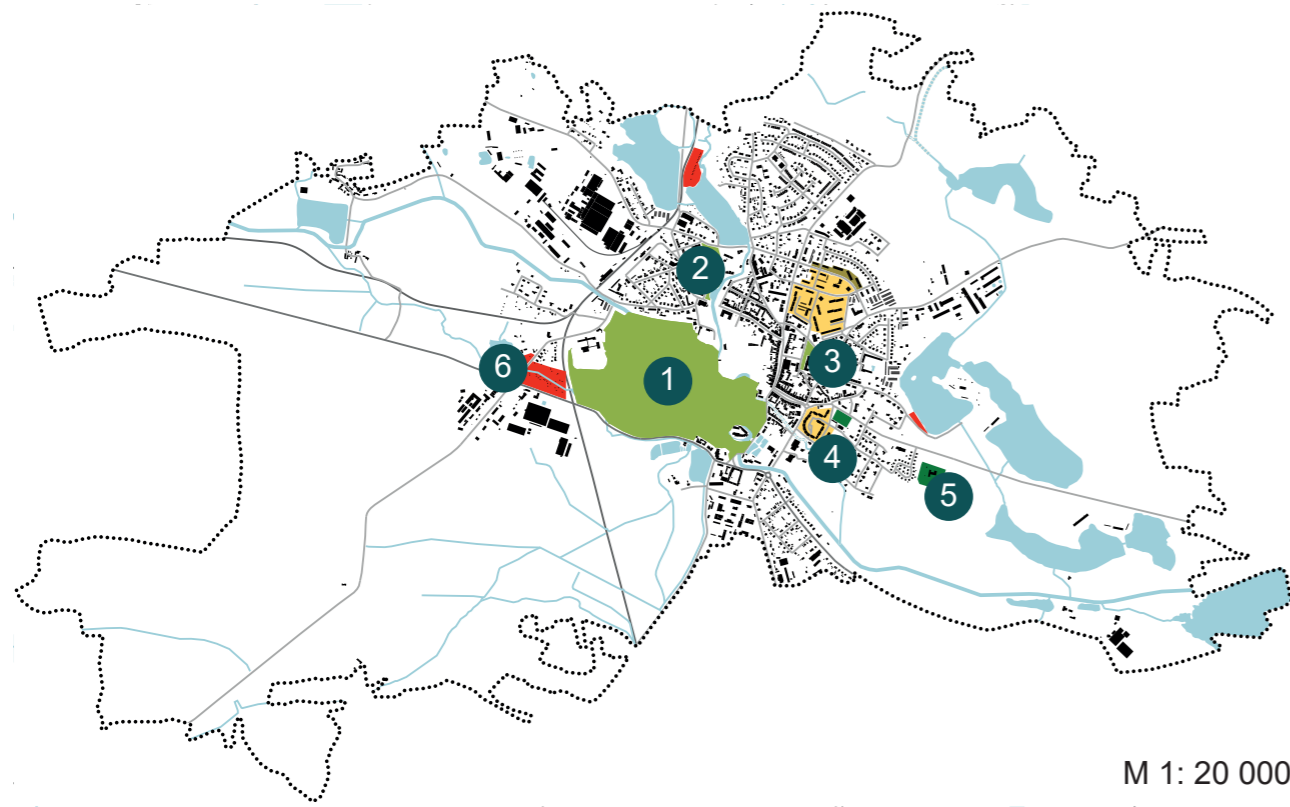

Legenda

rybník — vodní tok — orná půda — louky — les

Plochy zeleně

Legenda

rybník — vodní tok veřejné parky sídlištní zeleň zahrádkářská osada hřbitovy

1 - zámecký park

1 - zámecký park

2 - Husovy sady

3 - park u ZŠ J. A. Komenského

3 - park u ZŠ J. A. Komenského

4 - nové sídliště

5 - nový hřbitov

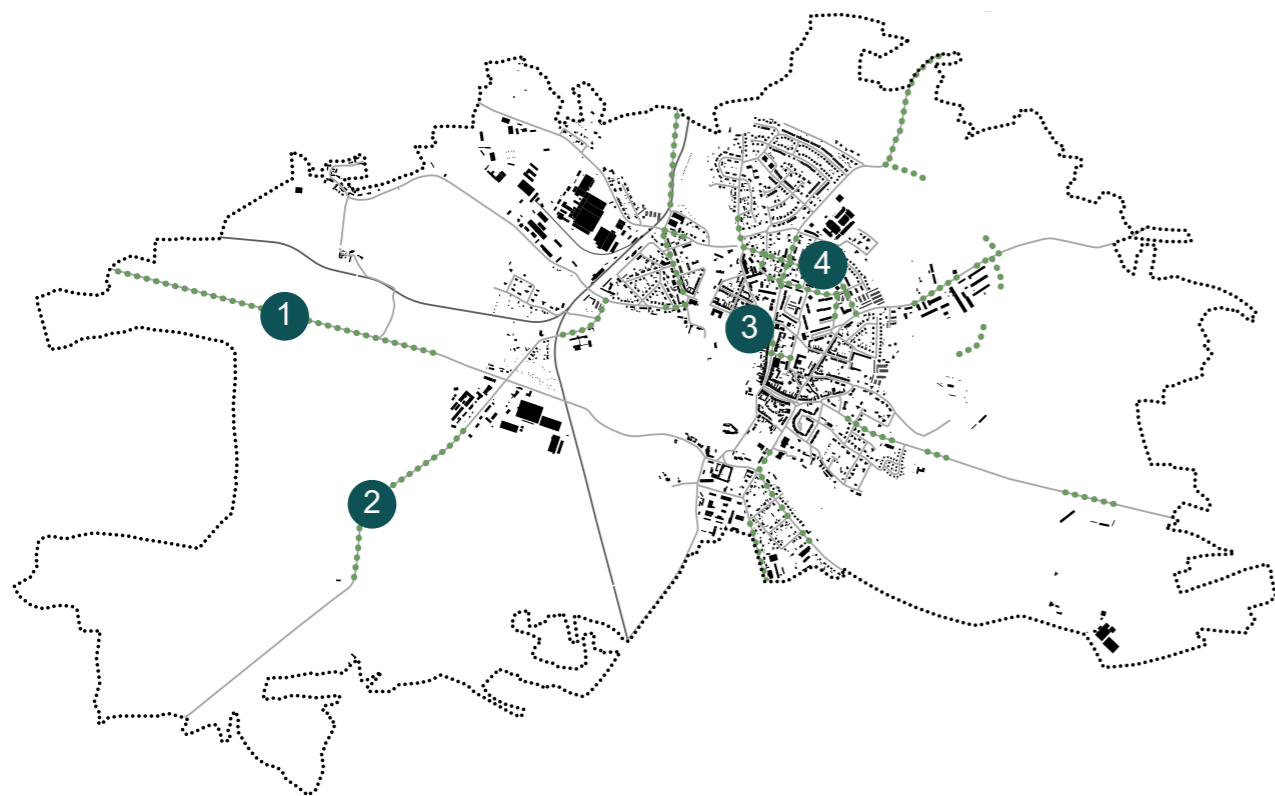

6 - zahrádkářská kolonie

7 - zeleň v centru města

1 - stromořadí podél silnice E/49

2 - stromořadí podél silnice do Vrba

3 - stromořadí ve městě

4 - stromořadí ve městě

Prostupnost

Blatná je malé město, které je snadno dostupné pěšky. Z centra na okrajové části města je to 15 minut chůze. Okolní krajina je dostupná do 1 hodiny chůze.

Komunikace

V řešeném území neprochází trasa žádné dálnice či rychlostní komunikace. Cestní síť tvoří páteřní komunikace I/20 spojující České Budějovice a Plzeň. Tuto hlavní komunikaci doplňují silnice II., III. třídy a účelové komunikace. Nejvýznamnější změnou v prostupnosti bude realizace přeložky komunikace I/20 směrem od Sedlice až po hranice s Plzeňským krajem. To vytvoří pevnou bariéru mezi krajinou a městem. Nastane zde velký problém s prostupností území, s napojením krajiny apod. Další významným záměrem je realizace západního obchvatu Blatné II/173. Realizace tohoto záměru by významně snížila intenzitu dopravy v centru města Blatná.

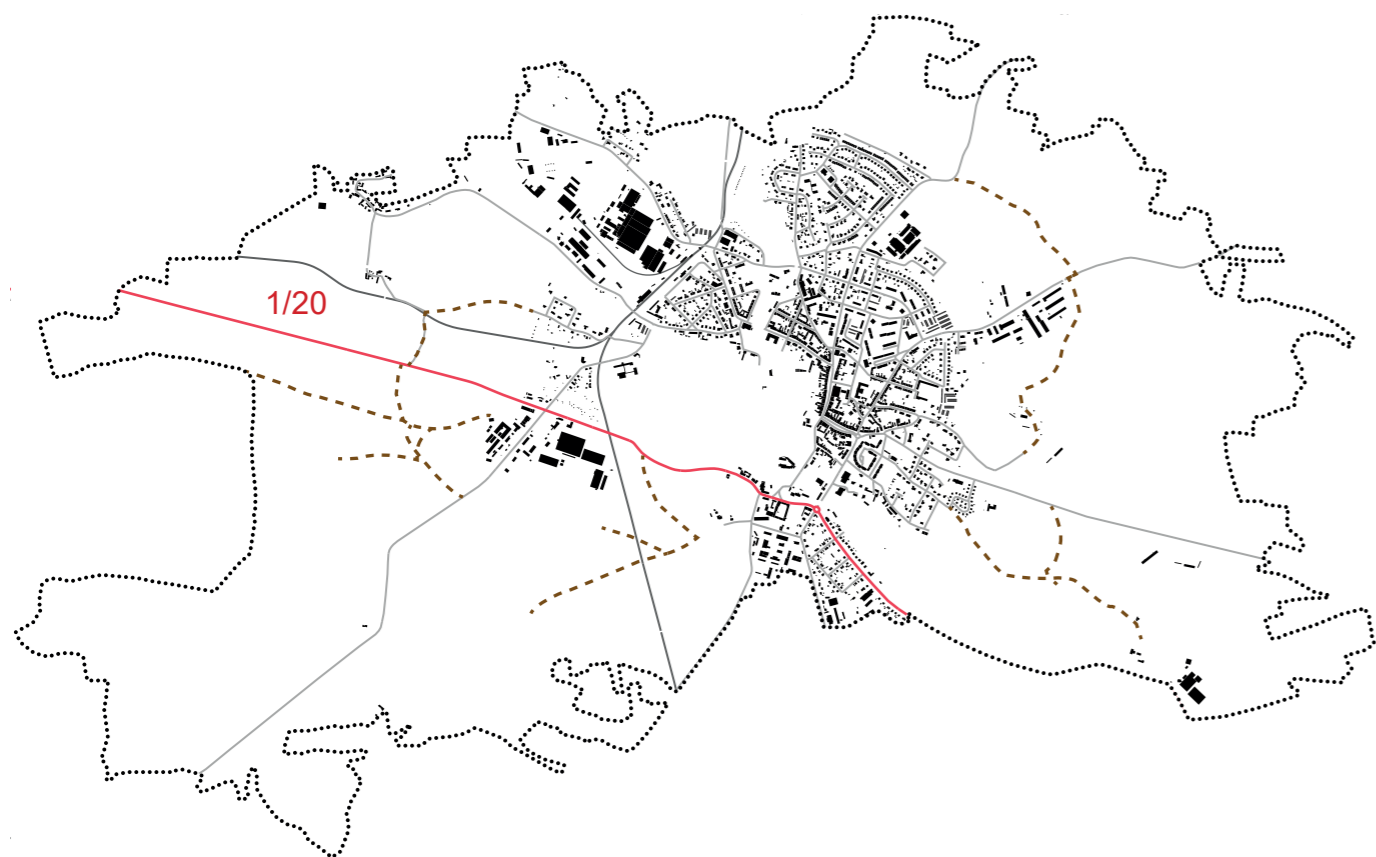
Železnice

Přes území vede železniční trať, která na jihu rozděluje území na dvě části. Není to pevná bariéra v území, která nejde překročit. V plánování krajiny a prostupnosti je možné s tratí dále pracovat a může sloužit např. jako orientační bod.

Pěší/cyklo prostupnost

Území je poměrně malé a není moc dobře prostupné. Pěší prostupnost na území je mizivá, je to nepravidelná cestní síť, která není vzájemně propojená. Kvůli nedostatku pěších tras, lidé využívají k rekreaci komunikace, které propojují Blatnou s okolními obcemi. Na komunikacích proto dochází ke kolizi automobilové dopravy s rekreační dopravou (chůze, běh, cyklodoprava). Územím prochází pouze 4 základní tursitické stezky. Jedná se o trasu červenou, zelenou, modrou a žlutou. Dále zde prochází historická stezka - Vintířova stezka (stará stezka spojující Bavorsko s Prahou). Místní obyvatelé jsou při vycházkové činnosti výrazně limitováni tím, že neexistuje vycházkový okruh, který by umožnil sjednocení počátečního a cílového bodu. Výletníci by se tak nemuseli vracet stejnou cestou, kterou využili k dosažení cíle. Co se týče cyklodopravy nalezneme zde pouze jednu cyklotrasu a jednu cyklostezku, která je ale mimo řešené území DP. V nové koncepci pro město se počítá s vytvořením dvou nových turistických stezek. Stezka Blatenských královem s délkou 2,1 km (přes zámecký park a podél Lomnice zpět), dále to je Stezka Jana Bohma s délkou 3,3 km (přes zámecký park, kolem rybníku Pustý, centrum města, hřbitov a zpátky do parku) v neposlední řadě je plánovaná nová cyklotrasa Po růžových plantážích s délkou 16 km, která povede přes několik vesnic (Blatná, Skaličany, Paštiky, Bezdědovice, Chlum, Hajany a Řečice).

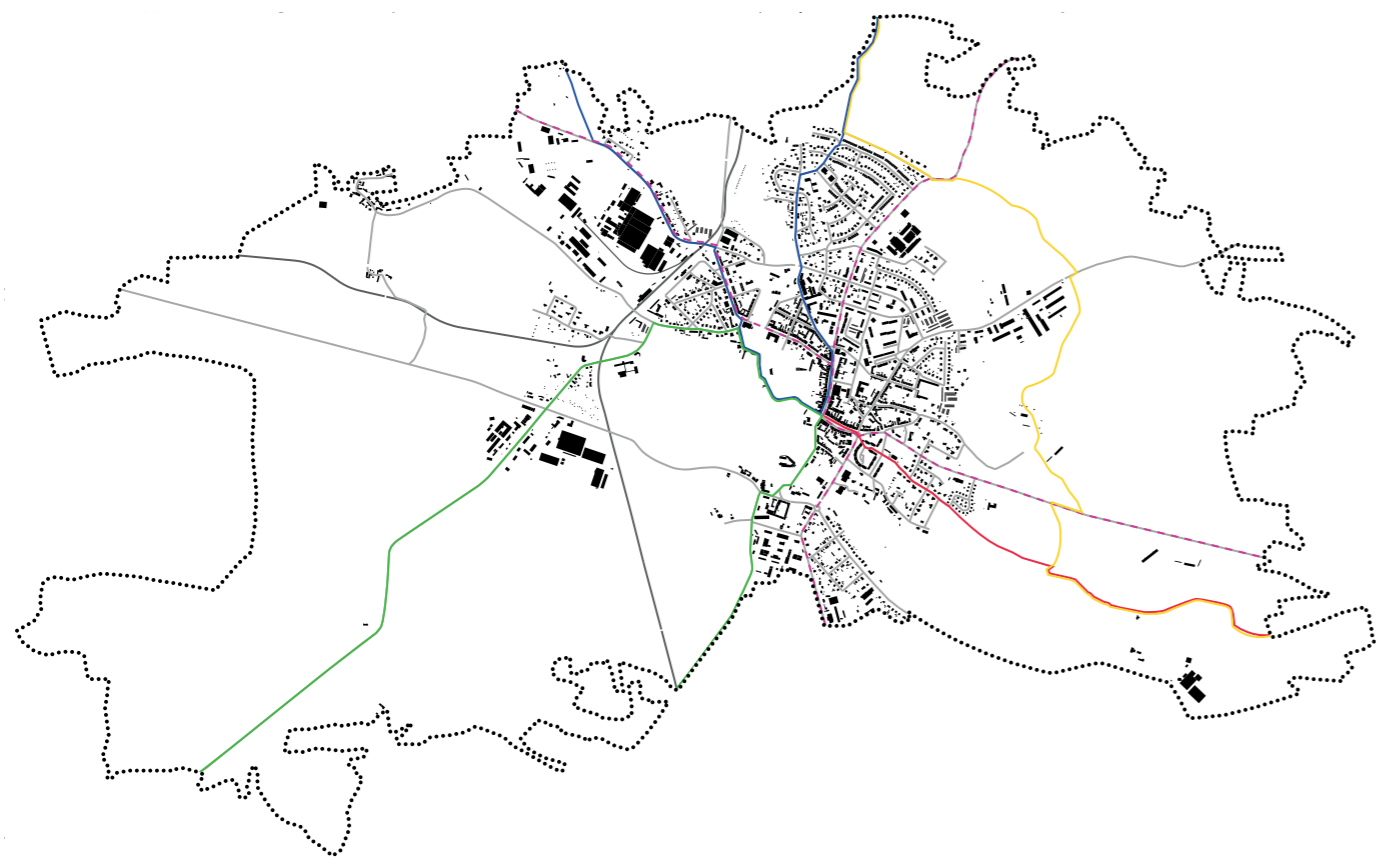
mapa komunikací

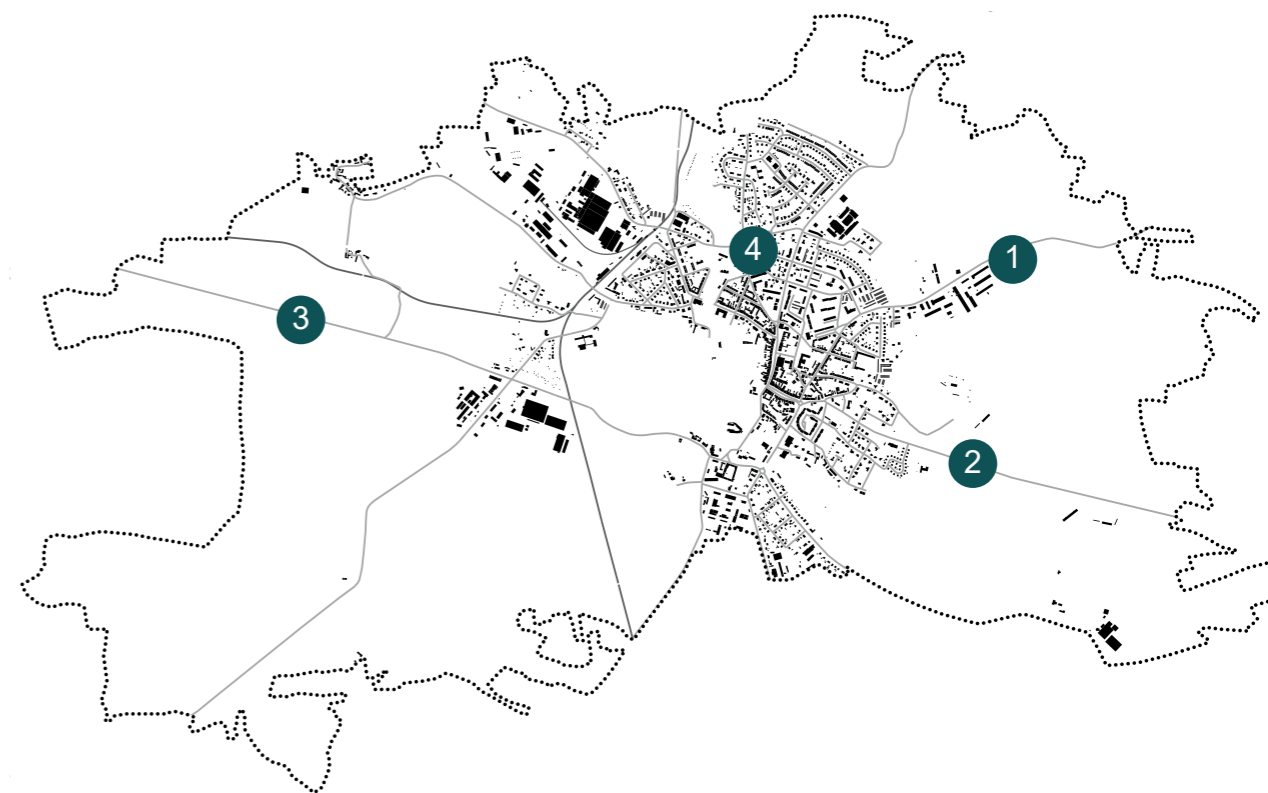
legenda

— hlavní komunikace — vedlejší komunikace — pěší cesty

mapa turistických tras

prostupnost

1 - hrana asfaltové silnice a polní cesty

2 - silnice z města (směr Buzice)

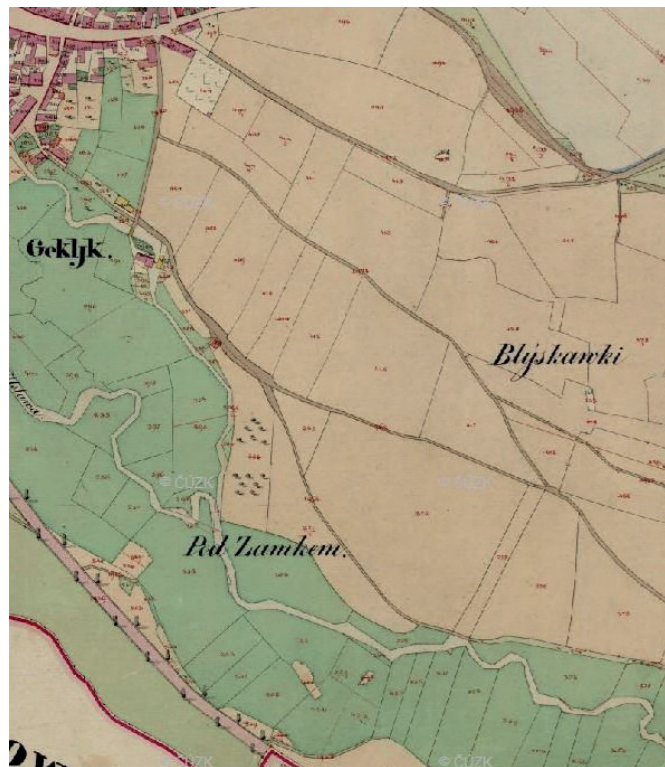

3 - hlavní silnice (směr ČB - Plzeň)

4 - město propojené železnici

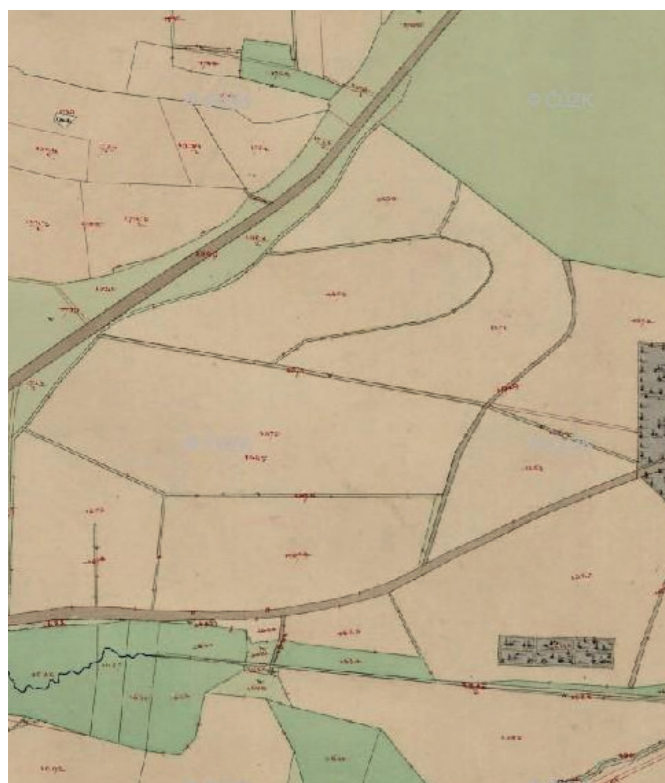
Cestní síť historie X dnes

zachována pouze hlavní prostřední cesta, cesta podél rybníku se prodloužila po celém jeho obvodě, krajina je prostupná pouze jedním směrem

cesta směrem na Paštiky a cesta kolem rybníka zachována
zanikla cesta přes pole spojující k.ú. Blatné s k.ú. Skaličany

zaniklá cestní síť, zůstala pouze jedna asfaltová silnice na severu a jedna polní cesta pro zemědělské stroje na jihu

území se z poloviny zastavělo, zachovala se hlavní komunikace se stromořadím
cestní síť zůstává dosti podobná

Závěr

Po získání informací z vypracovaných analýz a z terénních průzkumů, jsem doznala, že Blatná i když funguje v tak blízkém vztahu s okolní krajinou, tak bohužel ne všechny procesy fungují tak, jak by měly. Město se začíná ke své krajině otáčet zády. Na mnoha místech nedochází ke propojení zástavby s krajinou, vznikají pevné bariéry mezi tvrdou a měkkou hmotou. Krajina neprostupuje do města. Ve městě nevznikají vhodná místa pro podporu biodiverzity a pro boj s klimatickými změnami. V dnešní době se musí lidé a města přizpůsobovat a reagovat na klimatické změny velmi rychle, nesmí se eliminovat města od krajiny.

V diplomové práci se chci zabývat modrozelenou infrastrukturou území. Blatná potřebuje propojený komplexní systém zeleně a vody. S tím souvisí i prostupnost a dostupnost vodních ploch k rekreaci, ke vzdělávání a prostupnost zemědělskou půdou. Dále s tím souvisí napojení města na krajinu, pomocí stromořadí.

Zdroje

kapitola _řešené území

- <https://www.mesto-blatna.cz/>

kapitola _Přírodní podmínky

- <https://www.mesto-blatna.cz/>
- <https://ags.cuzk.cz/geoprohlizec/>
- <https://ags.cuzk.cz/archiv/>
- <https://cgs.gov.cz/mapy-a-data/data>
- <https://www.arcgis.com/home/item.html?id=27e49a83231043a480bd61ed5210bcc1>
- <https://heis.vuv.cz/>
- <https://mapy.vumop.cz/>
- <https://www.nature.cz/>
- <https://www.mzp.cz/>

kapitola _Člověk a sídlo

- <https://www.mesto-blatna.cz/>
- <https://mapy.cz/letecka?source=muni&id=973&ds=1&x=13.8826773&y=49.4236755&z=12>
- <https://ags.cuzk.cz/geoprohlizec/>
- <https://www.mzp.cz/>

fotografie

- vlastní fotografie
- <https://mapy.cz/letecka?source=muni&id=973&ds=1&x=13.8826773&y=49.4236755&z=12>

historické fotografie a pohlednice

- <http://www.pohledy-blatna.wz.cz/> (Martin Dolejš)

